ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 19ης Μαΐου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-21/05,

Χαλκόρ ΑΕ Επεξεργασίας Μετάλλων, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τους I. Forrester, QC, A. Schulz και Α. Κομνηνό, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους P. Oliver και S. Noë,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως ή μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση Ε(2004) 2826 της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/38.069 — Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Ε. Martins Ribeiro, Σ. Παπασάββα και N. Wahl (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: Κ. Καντζά, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Νοεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η Χαλκόρ ΑΕ Επεξεργασίας Μετάλλων (στο εξής: Χαλκόρ ή προσφεύγουσα) είναι εταιρία ελληνικού δικαίου, εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αθηνών (Ελλάδα). Η εταιρία Βιοχάλκο ΑΕ κατέχει την απόλυτη πλειοψηφία των μετοχών της προσφεύγουσας.

1. *Η διοικητική διαδικασία*

2 Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατόπιν πληροφοριών που της διαβίβασε η Mueller Industries Inc (στο εξής: Mueller) τον Ιανουάριο του 2001, πραγματοποίησε, τον Μάρτιο του 2001, αιφνιδιαστικούς ελέγχους στις εγκαταστάσεις πλειόνων επιχειρήσεων που αναπτύσσουν δραστηριότητα στον τομέα των χαλκοσωλήνων, δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

3 Στις 9 και στις 10 Απριλίου 2001, διενεργήθηκαν περαιτέρω έλεγχοι στις εγκαταστάσεις της KME Germany AG (πρώην KM Europa Metal AG) καθώς και της Outokumpu Oyj και της Luvata Oy (πρώην Outokumpu Copper Products Oy) (στο εξής, από κοινού: όμιλος Outokumpu). Στις 9 Απριλίου 2001, η Outokumpu υπέβαλε στην Επιτροπή προσφορά συνεργασίας δυνάμει της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση του 1996 περί συνεργασίας), τόσο ως προς τους σωλήνες για βιομηχανική χρήση όσο και ως προς τους σωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων. Κατόπιν περαιτέρω ελέγχων, η Επιτροπή χώρισε την έρευνά της ως προς τους χαλκοσωλήνες σε τρεις αυτοτελείς διαδικασίες, ήτοι την υπόθεση COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων), την υπόθεση COMP/E-1/38.121 (Σύνδεσμοι σωληνώσεων) και την υπόθεση COMP/E-1/38.240 (Σωλήνες για βιομηχανική χρήση).

4 Με έγγραφο της 30ής Μαΐου 2001, ο όμιλος Outokumpu διαβίβασε υπόμνημα στην Επιτροπή, συνοδευόμενο από ορισμένα παραρτήματα, στο οποίο περιέγραφε τον τομέα των χαλκοσωλήνων και τις σχετικές συμφωνίες στο πλαίσιο της συμπράξεως.

5 Στις 5 Ιουνίου 2002, στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.240 (Σωλήνες για βιομηχανική χρήση), διεξήχθησαν, με πρωτοβουλία της Επιτροπής, συναντήσεις, αφορώσες την προσφορά συνεργασίας του ομίλου Outokumpu, με τους εκπροσώπους της επιχειρήσεως αυτής. Η εν λόγω επιχείρηση γνωστοποίησε επίσης ότι συμφωνούσε να υποβάλει η Επιτροπή ερωτήσεις στους υπαλλήλους της που είχαν ανάμιξη στις συμφωνίες τις οποίες αφορούσε η υπόθεση COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων).

6 Τον Ιούλιο του 2002, στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.240 (Σωλήνες για βιομηχανική χρήση), η Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 του κανονισμού 17, αφενός, απηύθυνε αιτήσεις παροχής πληροφοριών στη Wieland-Werke AG (στο εξής Wieland) και στον όμιλο KME [αποτελούμενο από τους KME Germany, KME France SAS (πρώην Tréfimétaux SA) και KME Italy SpA (πρώην Europa Metalli SpA)] και, αφετέρου, κάλεσε τον όμιλο Outokumpu να της γνωστοποιήσει συμπληρωματικά στοιχεία. Στις 15 Οκτωβρίου 2002, ο όμιλος KME απάντησε στην εν λόγω αίτηση παροχής πληροφοριών. Με την απάντησή του προέβη επίσης σε δήλωση και υπέβαλε αίτηση προκειμένου να τύχει της εφαρμογής της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων). Επιπλέον, ο όμιλος KME επέτρεψε στην Επιτροπή να χρησιμοποιήσει στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων) όλες τις πληροφορίες που της παρασχέθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.240 (Σωλήνες για βιομηχανική χρήση).

7 Στις 23 Ιανουαρίου 2003, η Wieland, με δήλωσή της προς την Επιτροπή, ζήτησε να τύχει, στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων), της εφαρμογής της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας.

8 Στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων), η Επιτροπή απηύθυνε, στις 3 Μαρτίου 2003, αιτήσεις παροχής πληροφοριών στον όμιλο Boliden [αποτελούμενο από τις Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB (πρώην Boliden Fabrication AB) και Outokumpu Copper BCZ SA (πρώην Boliden Cuivre & Zinc SA)], στην HME Nederland BV (στο εξής: HME) και στη Χαλκόρ, καθώς και, στις 20 Μαρτίου 2003, στον όμιλο IMI [αποτελούμενο από τις IMI plc, IMI Kynoch Ltd και Yorkshire Copper Tube].

9 Στις 9 Απριλίου 2003, οι εκπρόσωποι της Χαλκόρ συνάντησαν τους εκπροσώπους της Επιτροπής και ζήτησαν, στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων), την εφαρμογή της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας.

10 Στις 29 Αυγούστου 2003, η Επιτροπή, στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων), εξέδωσε ανακοίνωση αιτιάσεων την οποία απηύθυνε στις εμπλεκόμενες εταιρίες. Αφού επετράπη στις εν λόγω εταιρίες να συμβουλευθούν τον φάκελο, σε ηλεκτρονική μορφή, και υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις, αυτές μετέσχαν, πλην της HME, σε ακρόαση στις 28 Νοεμβρίου 2003.

11 Στις 16 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση Ε(2003) 4820 τελικό, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/38.240 — Σωλήνες για βιομηχανική χρήση), περίληψη της οποίας δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 28ης Απριλίου 2004 (ΕΕ L 125, σ. 50).

2. *Η προσβαλλομένη απόφαση*

12 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση Ε(2004) 2826, σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας

ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/38.069 — Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων) (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 13ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ L 192, σ. 21).

13 Η προσβαλλομένη απόφαση περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες διατάξεις:

«*Άρθρο 1*

Οι ακόλουθες επιχειρήσεις παρέβησαν τις διατάξεις του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και, από την 1η Ιανουαρίου 1994, του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ, επειδή συμμετείχαν, κατά τις αναφερθείσες περιόδους, σε σύμπλεγμα συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών που συνίσταντο στον καθορισμό των τιμών και στην κατανομή της αγοράς στον τομέα των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων:

α) Boliden […], από κοινού με τις [Outokumpu Copper Fabrication] και [Outokumpu Copper BCZ], από τις 3 Ιουνίου 1988 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

β) [Outokumpu Copper Fabrication], από κοινού με τις Boliden […] και [Outokumpu Copper BCZ], από τις 3 Ιουνίου 1988 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

γ) [Outokumpu Copper BCZ], από κοινού με τις Boliden […] και [Outokumpu Copper Fabrication], από τις 3 Ιουνίου 1988 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

δ) Austria Buntmetall AG:

i) από κοινού με την Buntmetall Amstetten [GmbH], από τις 29 Αυγούστου 1998 το αργότερο μέχρι τις 8 Ιουλίου 1999, και

ii) από κοινού με τις [Wieland] και Buntmetall Amstetten […], από τις 9 Ιουλίου 1999 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

ε) Buntmetall Amstetten […]:

i) από κοινού με την Austria Buntmetall […], από τις 29 Αυγούστου 1998 το αργότερο μέχρι τις 8 Ιουλίου 1999, και

ii) από κοινού με τις [Wieland] και Austria Buntmetall […], από τις 9 Ιουλίου 1999 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

στ) [Χαλκόρ], από τις 29 Αυγούστου 1998 το αργότερο μέχρι τουλάχιστον τις αρχές Σεπτεμβρίου 1999·

ζ) [HME] από τις 29 Αυγούστου 1998 το αργότερο μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

η) IMI […], από κοινού με [τις] IMI Kynoch […] και Yorkshire Copper Tube […], από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

θ) IMI Kynoch […], από κοινού με τις IMI […] και Yorkshire Copper Tube […], από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

ι) Yorkshire Copper Tube […], από κοινού με [τις] IMI […] και IMI Kynoch […], από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

ια) [KME Germany]:

i) ατομικά, από τις 3 Ιουνίου 1988 μέχρι τις 19 Ιουνίου 1995, και

ii) από κοινού με τις [KME France] και [KME Italy], από τις 20 Ιουνίου 1995 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

ιβ) [KME Italy]:

i) από κοινού με [την KME France], από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 19 Ιουνίου 1995, και

ii) από κοινού με τις [KME Germany] και [KME France], από τις 20 Ιουνίου 1995 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

ιγ) [KME France]:

i) από κοινού με την [KME Italy], από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 19 Ιουνίου 1995, και

ii) από κοινού με τις [KME Germany] και [KME Italy], από τις 20 Ιουνίου 1995 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

[…]

ιθ) Outokumpu […], από κοινού με τη [Luvata], από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

κ) [Luvata], από κοινού με την Outokumpu […], από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001·

κα) [Wieland]:

i) ατομικά, από τις 29 Σεπτεμβρίου 1989 μέχρι τις 8 Ιουλίου 1999, και

ii) από κοινού με [τις] Austria Buntmetall […] και Buntmetall Amstetten […], από τις 9 Ιουλίου 1999 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001.

Άρθρο 2

Για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα:

α) Boliden […], [Outokumpu Copper Fabrication] και [Outokumpu Copper BCZ], από κοινού και εις ολόκληρον: 32,6 εκατομμύρια ευρώ·

β) Austria Buntmetall […] και Buntmetall Amstetten […], από κοινού και εις ολόκληρον: 0,6695 εκατομμύρια ευρώ·

γ) Austria Buntmetall […], Buntmetall Amstetten […] και [Wieland], από κοινού και εις ολόκληρον: 2,43 εκατομμύρια ευρώ·

δ) [Χαλκόρ] ατομικά: 9,16 εκατομμύρια ευρώ·

ε) [ΗΜΕ] ατομικά: 4,49 εκατομμύρια ευρώ·

στ) IMI […], IMI Kynoch […] και Yorkshire Copper Tube […], από κοινού και εις ολόκληρον: 44,98 εκατομμύρια ευρώ·

ζ) [KME Germany]: 17,96 εκατομμύρια ευρώ·

η) [KME Germany], [KME France] και [KME Italy], από κοινού και εις ολόκληρον: 32,75 εκατομμύρια ευρώ·

θ) [KME Italy] και [KME France], από κοινού και εις ολόκληρον: 16,37 εκατομμύρια ευρώ

ι) Outokumpu […] και [Luvata], από κοινού και εις ολόκληρον: 36,14 εκατομμύρια ευρώ

ια) [Wieland], ατομικά: 24,7416 εκατομμύρια ευρώ.

[…]»

14 Η Επιτροπή έκρινε ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις είχαν μετάσχει σε ενιαία, διαρκή, σύνθετη και, στην περίπτωση του ομίλου Boliden, του ομίλου KME και της Wieland, πολύμορφη παράβαση (στο εξής: σύμπραξη ή επίμαχη παράβαση). Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν αφορούσε τις εθνικές συμφωνίες καθεαυτές (αιτιολογικές σκέψεις 2 και 106 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Επίμαχα προϊόντα και αγορές

15 Ο σχετικός τομέας, ο οποίος είναι ο τομέας της κατασκευής χαλκοσωλήνων, περιλαμβάνει δύο ομάδες προϊόντων, δηλαδή, αφενός, τους σωλήνες για βιομηχανική χρήση που διαιρούνται σε υποομάδες βάσει της τελικής χρήσεως (κλιματισμός και ψύξη, σύνδεσμοι σωληνώσεων, θερμοσίφωνες και καυστήρες φυσικού αερίου, φίλτρα-ξηραντήρες και τηλεπικοινωνίες) και, αφετέρου, τους σωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων (καλούμενους επίσης σωλήνες ειδών υγιεινής, νερού ή εγκαταστάσεως) που χρησιμοποιούνται για εγκαταστάσεις νερού, φυσικού αερίου, πετρελαίου και θερμάνσεως στις οικοδομές (αιτιολογική σκέψη 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

16 Η Επιτροπή έκρινε ότι οι υποθέσεις COMP/E-1/38.069 (Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων) και COMP/E-1/38.240 (Σωλήνες για βιομηχανική χρήση) αφορούσαν δύο αυτοτελείς παραβάσεις. Προς τούτο, στηρίχτηκε κυρίως στο ότι «οι ρυθμίσεις για τους σωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων, αφενός, και για τους σωλήνες βιομηχανικής χρήσης, αφετέρου, αφορούσαν διαφορετικές επιχειρήσεις (και υπαλλήλους), και είχαν οργανωθεί με διαφορετικό τρόπο». Εξάλλου, η Επιτροπή έκρινε ότι ο τομέας των σωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων διακρίνεται από τον τομέα των σωλήνων για βιομηχανική χρήση όσον αφορά την οικεία πελατεία, την τελική χρήση και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των προϊόντων (αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

17 Όσον αφορά τους χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων, η Επιτροπή διαπίστωσε με την προσβαλλομένη απόφαση ότι η ομάδα αυτή προϊόντων περιελάμβανε δύο «υποοικογένειες» προϊόντων: τους χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση, αφενός, και τους χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων με πλαστική επίστρωση, αφετέρου. Επισήμανε ότι «οι χαλκοσωλήνες χωρίς μόνωση και οι χαλκοσωλήνες με πλαστική επίστρωση δεν μπορούν κατ' ανάγκη να υποκατασταθούν και ενδεχομένως συνιστούν διαφορετικές αγορές προϊόντων, εκτιμώμενοι στο πλαίσιο της ανακοίνωσης της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού» (ΕΕ 1997, C 372, σ. 5). Πάντως, όσον αφορά την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι δύο αυτές «υποοικογένειες» προϊόντων πρέπει να θεωρηθούν «ως μια ομάδα προϊόντων […], διότι οι ρυθμίσεις και για τις δύο υποοικογένειες προϊόντων αφορούσαν ουσιαστικά τις ίδιες εταιρίες (και τους ίδιους υπαλλήλους) και είχαν οργανωθεί με παρόμοιο τρόπο» (αιτιολογικές σκέψεις 13 και 459 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

18 Στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι η σχετική γεωγραφική αγορά ήταν ο Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος (ΕΟΧ). Έκρινε ότι, το 2000, εντός του ΕΟΧ, η αξία της αγοράς των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση ανερχόταν σε 970,1 εκατομμύρια ευρώ και η αξία της αγοράς των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων με πλαστική επίστρωση ανερχόταν σε 180,9 εκατομμύρια ευρώ. Η συνολική αξία των δύο αυτών αγορών εκτιμήθηκε κατά

συνέπεια σε 1151 εκατομμύρια ευρώ το 2000 εντός του ΕΟΧ (αιτιολογικές σκέψεις 17 και 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Τα συστατικά στοιχεία της επίμαχης παραβάσεως

19 Η Επιτροπή επισήμανε ότι η επίμαχη παράβαση εκδηλώθηκε υπό τρεις διαφορετικές, αλλά αλληλένδετες, μορφές (αιτιολογικές σκέψεις 458 και 459 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το πρώτο μέρος της συμπράξεως συνίστατο στις συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ των «παραγωγών SANCO». Το δεύτερο μέρος της επίμαχης παραβάσεως περιελάμβανε τις συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ των «παραγωγών WICU και Cuprotherm». Τέλος, το τρίτο μέρος της συμπράξεως αφορούσε τις συμφωνίες που συνήφθησαν στο πλαίσιο μιας ευρύτερης ομάδας παραγωγών χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση και ονομάστηκε «ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες».

Συμφωνίες μεταξύ των «παραγωγών SANCO»

20 Η λέξη SANCO αποτελεί τόσο σήμα όσο και την ονομασία μιας ειδικής τεχνικής διαδικασίας που χρησιμεύει στην κατασκευή υψηλής ποιότητας αντιδιαβρωτικών χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων. Η τεχνική αυτή κατοχυρώθηκε με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το 1980 από την επιχείρηση Usines à cuivre et à zinc. Ο όμιλος Boliden ήταν κάτοχος του αρχικού διπλώματος ευρεσιτεχνίας για τη διαδικασία παραγωγής μέχρι τη λήξη του το 2000, αλλά δεν ήταν ο δικαιούχος του σήματος SANCO σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Ο ανταγωνιστής του, όμιλος KME, ζήτησε την καταχώριση του σήματος SANCO για δικό του λογαριασμό σε πλείονες ευρωπαϊκές χώρες και οι σχετικές αιτήσεις του ευδοκίμησαν. Στη συνέχεια, ο όμιλος KME κατοχύρωσε με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ορισμένες βελτιώσεις σε σχέση με το αρχικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και οι δύο ανταγωνιστές παραχώρησαν ο ένας στον άλλο άδειες εκμεταλλεύσεως των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και άδειες χρήσεως των σημάτων τους. Από το

1981, ο όμιλος KME και ο όμιλος Boliden παραχώρησαν άδεια χρήσεως σήματος και άδεια εκμεταλλεύσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας στη Wieland (αιτιολογικές σκέψεις 115 έως 118 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

21 Η Επιτροπή έκρινε στην προσβαλλομένη απόφαση ότι, από το 1988, οι συμφωνίες με τους «παραγωγούς SANCO» έβαιναν πέραν μιας απλής σχέσεως μεταξύ «παραχωρούντων» και «ληπτών» αδειών. Κατ' αυτήν, μεταξύ των εν λόγω παραγωγών, ήτοι του ομίλου KME, του ομίλου Boliden και της Wieland, από τον Ιούνιο του 1988 μέχρι το τέλος του πρώτου εξαμήνου του 1994, υπήρχαν συμφωνίες όσον αφορά τις τιμές-στόχους και τους συντελεστές εκπτώσεως, καθώς και την κατανομή των πωλήσεων και των μεριδίων αγοράς (στο εξής: συμφωνίες SANCO). Η εποπτεία της εφαρμογής των συμφωνιών αυτών στηριζόταν κυρίως στη γνωστοποίηση, μεταξύ των «παραγωγών SANCO», αριθμητικών στοιχείων σχετικών με την παραγωγή και με τις πωλήσεις τους (αιτιολογικές σκέψεις 125 έως 146 και 456 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Συμφωνίες μεταξύ των «παραγωγών WICU και Cuprotherm»

22 Οι λέξεις WICU και Cuprotherm αποτελούν σήματα τα οποία αφορούν τους κατοχυρωμένους με διπλώματα ευρεσιτεχνίας χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων με πλαστική επίστρωση.

23 Το σήμα WICU και τα σχετικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας ανήκουν στον όμιλο KME, ο οποίος μεταξύ άλλων παραχώρησε άδεια χρήσεως σήματος και άδεια εκμεταλλεύσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας στη Wieland. Αντιστρόφως, το σήμα Cuprotherm και το σχετικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ανήκουν στη Wieland, η οποία παραχώρησε άδεια χρήσεως σήματος και άδεια εκμεταλλεύσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας στον όμιλο KME (αιτιολογική σκέψη 121 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

24 Η Επιτροπή έκρινε, στην προσβαλλομένη απόφαση, ότι οι συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ του ομίλου KME και της Wieland όσον αφορά τους σωλήνες WICU και Cuprotherm έβαιναν πέραν μιας απλής σχέσεως μεταξύ «παραχωρούντων» και «ληπτών» αδειών. Ο όμιλος KME και η Wieland διατηρούσαν αντίθετες στον ανταγωνισμό επαφές, υπό τη μορφή ανταλλαγής ευαίσθητων πληροφοριών και συντονισμού των όγκων και των τιμών όσον αφορά τους χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων με πλαστική επίστρωση (στο εξής: συμφωνίες WICU και Cuprotherm) (αιτιολογική σκέψη 149 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες

25 Στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή επισήμανε ότι, παράλληλα προς τις συμφωνίες SANCO και τις συμφωνίες WICU και Cuprotherm, η επίμαχη παράβαση είχε ένα τρίτο μέρος, το οποίο περιελάμβανε τις συμφωνίες μεταξύ των μελών μιας ευρύτερης ομάδας παραγωγών χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση (αιτιολογικές σκέψεις 102, 104, 105, 108 έως 111, 147, 148, 461 και 462 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

26 Ο αριθμός των μετεχόντων στην εν λόγω ευρύτερη ομάδα ήταν αρχικώς πέντε, δηλαδή ο όμιλος KME, η Wieland, ο όμιλος Outokumpu, ο όμιλος IMI και η Mueller (στο εξής: ομάδα των πέντε). Κατόπιν της προσχωρήσεως της Χαλκόρ, της HME, του ομίλου Boliden και του ομίλου Buntmetall (αποτελούμενου από την Austria Buntmetall και από την Buntmetall Amstetten), ο αριθμός μετεχόντων στην ομάδα αυτή ανήλθε σε εννέα (στο εξής: ομάδα των εννέα) (αιτιολογική σκέψη 216 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

27 Κατά την Επιτροπή, οι εν λόγω εννέα μετέχοντες επιχείρησαν να σταθεροποιήσουν την αγορά των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση, στηριζόμενοι στα μερίδια αγοράς εντός ενός έτους αναφοράς, προκειμένου να θέσουν στόχο για τα μελλοντικά μερίδια αγοράς. Εξάλλου, έκρινε με την προσβαλλομένη

απόφαση ότι οι εν λόγω μετέχοντες συμφώνησαν ως προς τις ανταλλαγές ευαίσθητων πληροφοριών, την κατανομή των μεριδίων αγοράς, την παρακολούθηση των όγκων πωλήσεων, ένα μηχανισμό «ηγεσίας» εκάστης αγοράς, καθώς και τον συντονισμό των τιμών, ο οποίος περιελάμβανε τιμοκαταλόγους, την εφαρμογή κατευθύνσεων ενιαίων τιμών και εκπτώσεων (αιτιολογική σκέψη 192 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διάρκεια και συνεχής χαρακτήρας της επίμαχης παραβάσεως

28 Η Επιτροπή επισήμανε με την προσβαλλομένη απόφαση ότι η επίμαχη παράβαση άρχισε στις 3 Ιουνίου 1988, όσον αφορά τον όμιλο KME και τον όμιλο Boliden, στις 29 Σεπτεμβρίου 1989, όσον αφορά τον όμιλο IMI, τον όμιλο Outokumpu και τη Wieland, στις 21 Οκτωβρίου 1997 όσον αφορά τη Mueller και, το αργότερο, στις 29 Αυγούστου 1998, όσον αφορά τη Χαλκόρ, τον όμιλο Buntmetall και την HME. Ως ημερομηνία παύσεως της παραβάσεως η Επιτροπή έλαβε υπόψη την 22α Μαρτίου 2001, πλην των περιπτώσεων της Mueller και της Χαλκόρ, οι οποίες, κατά την Επιτροπή, έπαυσαν να μετέχουν στη σύμπραξη αντιστοίχως στις 8 Ιανουαρίου 2001 και τον Σεπτέμβριο του 1999 (αιτιολογική σκέψη 597 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

29 Όσον αφορά τον διαρκή χαρακτήρα της επίμαχης παραβάσεως, προκειμένου περί του ομίλου Boliden, του ομίλου IMI, του ομίλου KME, του ομίλου Outokumpu και της Wieland, η Επιτροπή επισήμανε με την προσβαλλομένη απόφαση ότι, μολονότι η σύμπραξη είχε διαστήματα λιγότερο έντονης δραστηριότητας μεταξύ του 1990 και του Δεκεμβρίου του 1992, αφενός, και μεταξύ του Ιουλίου του 1994 και του Ιουλίου του 1997, αφετέρου, ωστόσο η συνιστώσα παράβαση συμπεριφορά ουδέποτε έπαυσε πλήρως, οπότε η επίμαχη παράβαση αποτελούσε πράγματι ενιαία μη παραγραφείσα παράβαση (αιτιολογικές σκέψεις 466, 471, 476, 477 και 592 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

30 Όσον αφορά την HME, τον όμιλο Buntmetall και τη Χαλκόρ, από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αποδείξει τη συμμετοχή τους στη σύμπραξη για το προ της 29ης Αυγούστου 1998 διάστημα (αιτιολογικές σκέψεις 592 και 597 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Καθορισμός του ποσού των προστίμων

31 Με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμα δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), καθώς και δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, στον όμιλο Boliden, στον όμιλο Buntmetall, στη Χαλκόρ, στην HME, στον όμιλο IMI, στον όμιλο KME, στον όμιλο Outokumpu και στη Wieland (αιτιολογική σκέψη 842 και άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

32 Η Επιτροπή καθόρισε το ύψος των προστίμων με γνώμονα τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της επίμαχης παραβάσεως, δηλαδή τα δύο κριτήρια τα οποία αναφέρουν ρητώς το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 και το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, το οποίο, κατά την προσβαλλομένη απόφαση, είχε εφαρμογή κατά τον χρόνο της επίμαχης παραβάσεως (αιτιολογικές σκέψεις 601 έως 603 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

33 Προκειμένου να καθορίσει το ποσό που επέβαλε σε κάθε επιχείρηση, η Επιτροπή εφάρμοσε τη μεθοδολογία που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού αριθ. 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, [ΑΧ] (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές), μολονότι δεν αναφέρεται συστηματικά

στο κείμενο αυτό. Στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή εκτίμησε επίσης αν και κατά πόσον οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ανταποκρίνονταν στις επιταγές που καθορίστηκαν με την ανακοίνωση του 1996 περί συνεργασίας.

Αρχικό ποσό των προστίμων

— Σοβαρότητα της παραβάσεως

34 Όσον αφορά την αξιολόγηση της σοβαρότητας της επίμαχης παραβάσεως, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της την καθαυτό φύση της παραβάσεως, τη συγκεκριμένη επίπτωσή της στην αγορά, την έκταση της σχετικής γεωγραφικής αγοράς και το μέγεθος της εν λόγω αγοράς (αιτιολογικές σκέψεις 605 και 678 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

35 Ισχυρίστηκε ότι οι πρακτικές κατανομής των αγορών και καθορισμού των τιμών όπως οι επίμαχες εν προκειμένω συνιστούσαν, ως εκ της φύσεώς τους, πολύ σοβαρή παράβαση και έκρινε ότι η γεωγραφική αγορά την οποία επηρέασε η σύμπραξη αντιστοιχούσε στο έδαφος του ΕΟΧ. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη της το ότι η αγορά των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων αποτελούσε πολύ σημαντικό βιομηχανικό τομέα, του οποίου η αξία εκτιμήθηκε σε 1 151 εκατομμύρια ευρώ εντός του ΕΟΧ το 2000, τελευταίο πλήρες έτος λειτουργίας της συμπράξεως (αιτιολογικές σκέψεις 606 και 674 έως 678 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

36 Όσον αφορά τη συγκεκριμένη επίπτωση στην αγορά, η Επιτροπή επισήμανε ότι υπήρχαν επαρκή στοιχεία για να αποδειχθεί ότι η σύμπραξη είχε συνολικά αποτελέσματα

στην οικεία αγορά, ιδίως επί των τιμών, μολονότι ήταν αδύνατος ο ακριβής ποσοτικός προσδιορισμός τους (αιτιολογικές σκέψεις 670 και 673 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Προκειμένου να προβεί στη διαπίστωση αυτή, στηρίχτηκε μεταξύ άλλων σε πλείονα στοιχεία. Πρώτον, στηρίχτηκε στην εφαρμογή της συμπράξεως, αναφερόμενη στο ότι οι μετέχοντες είχαν ανταλλάξει πληροφορίες ως προς τους όγκους πωλήσεων και το ύψος των τιμών (αιτιολογικές σκέψεις 629 και 630 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

37 Δεύτερον, έλαβε υπόψη της το γεγονός ότι τα μέλη της συμπράξεως κατείχαν σημαντικό μέρος, ήτοι το 84,6 %, της αγοράς εντός του ΕΟΧ (αιτιολογική σκέψη 635 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

38 Τρίτον, η Επιτροπή στηρίχτηκε στους πίνακες, στα υπομνήματα και στα σημειώματα που καταρτίσθηκαν από τα μέλη της συμπράξεως στο πλαίσιο των συσκέψεών της. Τα έγγραφα αυτά ανέφεραν ότι οι τιμές είχαν αυξηθεί κατά τη διάρκεια ορισμένων διαστημάτων λειτουργίας της συμπράξεως και ότι τα μέλη της συμπράξεως είχαν πραγματοποιήσει επιπλέον έσοδα σε σχέση με τα προηγούμενα διαστήματα. Σε ορισμένα από τα εν λόγω έγγραφα αναγράφεται ότι τα εμπλεκόμενα στη σύμπραξη πρόσωπα εκτιμούσαν ότι η σύμπραξη είχε παράσχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να επιτύχουν τους στόχους τους ως προς τις τιμές. Η Επιτροπή στηρίχτηκε επίσης στις δηλώσεις του κ. Μ, πρώην διευθυντή μιας από τις εταιρίες του ομίλου Boliden, καθώς και στις δηλώσεις της Wieland, του ομίλου Boliden και της Mueller στο πλαίσιο της συνεργασίας τους με την Επιτροπή (αιτιολογικές σκέψεις 637 έως 654 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

39 Τέλος, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα μερίδια αγοράς των μετεχόντων στη σύμπραξη παρέμειναν σχετικώς σταθερά καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας της συμπράξεως, μολονότι οι πελάτες των μετεχόντων ενίοτε μεταβάλλονταν (αιτιολογική σκέψη 671 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

40 Η Επιτροπή συνήγαγε εντεύθεν ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις διέπραξαν πολύ σοβαρή παράβαση (αιτιολογική σκέψη 680 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

— Διαφοροποιημένη μεταχείριση

41 Η Επιτροπή επισήμανε με την προσβαλλομένη απόφαση τέσσερις ομάδες τις οποίες θεωρούσε αντιπροσωπευτικές του σχετικού μεγέθους των επιχειρήσεων που μετέσχαν στην επίμαχη παράβαση. Η κατανομή των μελών της συμπράξεως σε πλείονες κατηγορίες στην οποία προέβη η Επιτροπή στηρίχθηκε στα μερίδια αγοράς των μετεχόντων στη σύμπραξη, όσον αφορά τις πωλήσεις των οικείων προϊόντων εντός του ΕΟΧ κατά τη διάρκεια του 2000. Κατά συνέπεια, ο όμιλος KME θεωρήθηκε ως ο κύριος επιχειρηματίας της σχετικής αγοράς και κατατάχθηκε στην πρώτη κατηγορία. Οι όμιλοι Wieland (αποτελούμενος από τη Wieland και από τον όμιλο Buntmetall, του οποίου τον έλεγχο απέκτησε η Wieland τον Ιούλιο του 1999), IMI και Outokumpu θεωρήθηκαν ως επιχειρηματίες μεσαίου μεγέθους στην αγορά αυτή και κατατάχθηκαν στη δεύτερη κατηγορία. Ο όμιλος Boliden κατατάχθηκε στην τρίτη κατηγορία. Στην τέταρτη κατηγορία περιλαμβάνονται η HME και η Χαλκόρ (αιτιολογικές σκέψεις 681 έως 692 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

42 Τα μερίδια αγοράς καθορίστηκαν με βάση τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε έκαστος από τους μετέχοντες στην παράβαση, ο οποίος προερχόταν συνολικώς από την αγορά χαλκοσωλήνων χωρίς μόνωση και χαλκοσωλήνων με πλαστική επίστρωση. Συνεπώς, τα μερίδια αγοράς των επιχειρήσεων που δεν πωλούσαν σωλήνες WICU και Cuprotherm υπολογίστηκαν με τη διαίρεση των κύκλων εργασιών τους για τους χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση με το συνολικό μέγεθος της αγοράς χαλκοσωλήνων χωρίς μόνωση και με πλαστική επίστρωση (αιτιολογικές σκέψεις 683 και 692 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

43 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καθόρισε το αρχικό ποσό των προστίμων σε 70 εκατομμύρια ευρώ για τον όμιλο KME, σε 23,8 εκατομμύρια ευρώ για τους ομίλους Wieland, IMI και Outokumpu, σε 16,1 εκατομμύρια ευρώ για τον όμιλο Boliden και σε 9,8 εκατομμύρια ευρώ για τη Χαλκόρ και για την HME (αιτιολογική σκέψη 693 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

44 Λαμβανομένου υπόψη του ότι η Wieland και ο όμιλος Buntmetall αποτελούσαν ενιαία επιχείρηση μετά τον Ιούλιο του 1999 και ότι, μέχρι τον Ιούνιο του 1995, η KME France και η KME Italy αποτελούσαν από κοινού επιχείρηση χωριστή από την KME Germany, το αρχικό ποσό των προστίμων που τους επιβλήθηκαν καθορίστηκε ως εξής: 35 εκατομμύρια ευρώ για τον όμιλο KME (KME Germany, KME France και KME Italy από κοινού), 17,5 εκατομμύρια ευρώ για την KME Germany, 17,5 εκατομμύρια ευρώ για την KME Italy και την KME France από κοινού, 3,25 εκατομμύρια ευρώ για τον όμιλο Wieland, 19,52 εκατομμύρια ευρώ για τη Wieland και 1,03 εκατομμύρια ευρώ για τον όμιλο Buntmetall (αιτιολογικές σκέψεις 694 έως 696 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

45 Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η αναγκαιότητα καθορισμού του προστίμου σε ύψος που να διασφαλίζει αποτρεπτικό αποτέλεσμα, η Επιτροπή αύξησε το αρχικό ποσό του επιβληθέντος στον όμιλο Outokumpu προστίμου κατά 50 %, ανεβάζοντάς το έτσι στα 35,7 εκατομμύρια ευρώ, εκτιμώντας ότι ο παγκόσμιος κύκλος εργασιών του ομίλου αυτού, που υπερβαίνει τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ, υποδεικνύει ότι το μέγεθος και η οικονομική του ισχύς δικαιολογούν την προσαύξηση αυτή (αιτιολογική σκέψη 703 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Βασικό ποσό των προστίμων

46 Από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή προσαύξησε τα αρχικά ποσά των προστίμων κατά 10 % ανά πλήρες έτος παραβάσεως και κατά 5 % για κάθε

επιπλέον διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών, αλλά βραχύτερο του ενός έτους. Ως εκ τούτου, κατέληξε ότι:

— δεδομένου ότι ο όμιλος IMI μετέσχε στη σύμπραξη επί έντεκα έτη και πέντε μήνες, πρέπει να του επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 23,8 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 110 %,

— δεδομένου ότι ο όμιλος Outokumpu μετέσχε στη σύμπραξη επί έντεκα έτη και πέντε μήνες, πρέπει να του επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 35,7 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 110 %, μετά την προσαύξησή του για λόγους αποτροπής,

— δεδομένου ότι ο όμιλος Boliden μετέσχε στη σύμπραξη επί δώδεκα έτη και εννέα μήνες, πρέπει να του επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 16,1 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 125 %,

— δεδομένου ότι η Χαλκόρ μετέσχε στη σύμπραξη επί δώδεκα μήνες, πρέπει να της επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 9,8 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 10 %,

— δεδομένου ότι η HME μετέσχε στη σύμπραξη επί δύο έτη και έξι μήνες, πρέπει να της επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 9,8 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 25 %,

— δεδομένου ότι ο όμιλος KME μετέσχε στη σύμπραξη επί πέντε έτη και επτά μήνες, πρέπει να του επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 35 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 55 %,

— δεδομένου ότι η KME Germany μετέσχε στη σύμπραξη επί επτά έτη και δύο μήνες, πρέπει να της επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 17,5 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 70 %,

— δεδομένου ότι η KME France και η KME Italy μετέσχαν στη σύμπραξη επί πέντε έτη και δέκα μήνες, πρέπει να τους επιβληθεί προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 17,5 εκατομμυρίων ευρώ, κατά 55 %,

— δεδομένου ότι η Wieland κρίθηκε, αφενός, ατομικώς υπεύθυνη για διάστημα εννέα ετών και εννέα μηνών και, αφετέρου, υπεύθυνη από κοινού με τον όμιλο Buntmetall για επιπλέον διάστημα ενός έτους και οκτώ μηνών, της επιβλήθηκαν προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 19,52 εκατομμυρίων ευρώ, για το οποίο είναι ατομικώς υπεύθυνη η Wieland, κατά 95 % και προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου, ύψους 3,25 εκατομμυρίων ευρώ, για το οποίο είναι υπεύθυνη η Wieland από κοινού με την Buntmetall, κατά 15 % (αιτιολογικές σκέψεις 706 έως 714 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

47 Ως εκ τούτου, τα βασικά ποσά των επιβληθέντων στις εν λόγω επιχειρήσεις προστίμων έχουν ως εξής:

— όμιλος KME: 54,25 εκατομμύρια ευρώ,

— KME Germany: 29,75 εκατομμύρια ευρώ,

— KME France και KME Italy (από κοινού): 27,13 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος Buntmetall: 1,03 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος Wieland: 3,74 εκατομμύρια ευρώ,

— Wieland: 38,06 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος IMI: 49,98 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος Outokumpu: 74,97 εκατομμύρια ευρώ,

— Χαλκόρ: 10,78 εκατομμύρια ευρώ,

— HME: 12,25 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος Boliden: 36,225 εκατομμύρια ευρώ (αιτιολογική σκέψη 719 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Επιβαρυντικές και ελαφρυντικές περιστάσεις

48 Το βασικό ποσό του επιβληθέντος στον όμιλο Outokumpu προστίμου προσαυξήθηκε κατά 50 % με την αιτιολογία ότι είχε υποπέσει σε παράβαση καθ' υποτροπήν, δεδομένου ότι υπήρξε αποδέκτης της αποφάσεως 90/417/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της

18ης Ιουλίου 1990, σχετικά με τη διαδικασία του άρθρου 65 [ΑΧ] που αφορά συμφωνία και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ ευρωπαίων παραγωγών πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα (ΕΕ L 220, σ. 28) (αιτιολογικές σκέψεις 720 έως 726 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

49 Ως ελαφρυντικές περιστάσεις, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ότι οι όμιλοι KME και Outokumpu της είχαν παράσχει πληροφορίες, στο πλαίσιο της συνεργασίας τους με αυτήν, μη εμπίπτουσες στην ανακοίνωση του 1996 περί συνεργασίας.

50 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή μείωσε το βασικό ποσό του επιβληθέντος στον όμιλο Outokumpu προστίμου κατά 40,17 εκατομμύρια ευρώ, ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο πρόστιμο που του επιβλήθηκε για το διάστημα παραβάσεως μεταξύ του Σεπτεμβρίου του 1989 και του Ιουλίου του 1997, η απόδειξη του οποίου κατέστη δυνατή με βάση τα στοιχεία τα οποία ο όμιλος αυτός παρέσχε στην Επιτροπή (αιτιολογικές σκέψεις 758 και 759 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

51 Όσον αφορά τον όμιλο KME, το βασικό ποσό του προστίμου το οποίο του επιβλήθηκε μειώθηκε κατά 7,93 εκατομμύρια ευρώ λόγω της συνεργασίας του, η οποία παρέσχε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποδείξει ότι η επίμαχη παράβαση περιελάμβανε τους χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων με πλαστική επίστρωση (αιτιολογικές σκέψεις 760 και 761 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Εφαρμογή της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας

52 Η Επιτροπή, βάσει του σημείου Δ της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας, χορήγησε μείωση του ποσού των προστίμων κατά 50 % στον όμιλο Outokumpu, κατά 35 % στον όμιλο Wieland, κατά 15 % στη Χαλκόρ, κατά 10 % στον όμιλο Boliden

και στον όμιλο IMI και κατά 35 % στον όμιλο KME. Η HME δεν έτυχε καμίας μειώσεως βάσει της ανακοινώσεως αυτής (αιτιολογική σκέψη 815 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Τελικό ποσό των προστίμων

53 Σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και με το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή καθόρισε τα ποσά των προστίμων που έπρεπε να επιβληθούν στις αποδέκτριες της προσβαλλομένης αποφάσεως επιχειρήσεις ως εξής:

— όμιλος Boliden: 32,6 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος Buntmetall: 0,6695 εκατομμύρια ευρώ,

— Χαλκόρ: 9,16 εκατομμύρια ευρώ,

— HME: 4,49 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος IMI: 44,98 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος KME: 32,75 εκατομμύρια ευρώ,

— KME Germany: 17,96 εκατομμύρια ευρώ,

— KME France και KME Italy (από κοινού): 16,37 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος Outokumpu: 36,14 εκατομμύρια ευρώ,

— όμιλος Wieland: 2,43 εκατομμύρια ευρώ,

— Wieland: 24,7416 εκατομμύρια ευρώ (αιτιολογική σκέψη 842 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

54 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 21 Ιανουαρίου 2005, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

55 Κατόπιν τροποποιήσεως της συνθέσεως των τμημάτων του Πρωτοδικείου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο όγδοο τμήμα, στο οποίο κατά συνέπεια ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

56 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο στ΄, και το άρθρο 2, στοιχείο δ΄, της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον προβλέπουν την επιβολή προστίμου εις βάρος της,

— επικουρικώς, να μειώσει το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

57 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

58 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους, αφορώντες αντιστοίχως τη μη συνεκτίμηση του καταναγκαστικού χαρακτήρα της συμμετοχής της στη σύμπραξη, τον εσφαλμένο καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου, την εσφαλμένη προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου λόγω διαρκείας, την παράλειψη συνεκτιμήσεως ελαφρυντικών περιστάσεων, την εσφαλμένη εφαρμογή της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας και το δυσανάλογο ποσό του προστίμου.

59 Πριν εξετασθούν οι λόγοι της προσφεύγουσας, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 601 και 842 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι τα ποσά που επέβαλε η Επιτροπή λόγω της παραβάσεως επιβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 καθώς και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003. Επιπλέον, η Επιτροπή καθόρισε το ύψος των προστίμων εφαρμόζοντας τη μεθοδολογία που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές και στην ανακοίνωση του 1996 περί συνεργασίας (βλ. σκέψη 33 ανωτέρω).

60 Μολονότι οι κατευθυντήριες γραμμές δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως κανόνας δικαίου, περιέχουν ωστόσο κανόνα συμπεριφοράς που υποδεικνύει την ακολουθητέα τακτική, από την οποία η Επιτροπή δεν μπορεί να παρεκκλίνει σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση χωρίς να προσδιορίσει τους σχετικούς λόγους, οι οποίοι πρέπει να συμβιβάζονται με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2006, C-397/03 P, Archer Daniels Midland Ingredients κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-4429, σκέψη 91 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

61 Επομένως, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας των επιβληθέντων με την προσβαλλόμενη απόφαση προστίμων, να εξακριβώσει αν η Επιτροπή άσκησε την εξουσία της εκτιμήσεως σύμφωνα με τη μέθοδο που εκτίθεται στις κατευθυντήριες γραμμές και, εφόσον διαπιστώσει ότι αυτή παρεξέκλινε από την ως άνω μέθοδο, να εξακριβώσει αν η εν λόγω παρέκκλιση είναι νομικώς δικαιολογημένη και επαρκώς κατά νόμον αιτιολογημένη. Συναφώς, σημειωτέον ότι το Δικαστήριο επικύρωσε αφενός την ίδια την αρχή των κατευθυντηρίων γραμμών και αφετέρου τη γενική μέθοδο που αυτές εκθέτουν (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψεις 252 έως 255, 266 έως 267, 312 και 313).

62 Ο αυτοπεριορισμός της εξουσίας εκτιμήσεως της Επιτροπής που προκύπτει από την έκδοση των κατευθυντηρίων γραμμών δεν είναι στην πραγματικότητα ασυμβίβαστος με τη διατήρηση σημαντικού περιθωρίου εκτιμήσεως για το θεσμικό αυτό όργανο. Οι κατευθυντήριες γραμμές περιέχουν διάφορα στοιχεία που παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα ελιγμών κατά την άσκηση της διακριτικής εξουσίας της σύμφωνα με τις διατάξεις των κανονισμών 17 και 1/2003, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο (απόφαση Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 61 ανωτέρω, σκέψη 267).

63 Ως εκ τούτου, σε τομείς στους οποίους η Επιτροπή διατηρεί περιθώριο εκτιμήσεως, επί παραδείγματι όσον αφορά τον συντελεστή προσαυξήσεως λόγω διαρκείας, ο σχετικός έλεγχος νομιμότητας περιορίζεται στο να εξακριβωθεί ότι δεν υπάρχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιουλίου 2005, Τ-241/01, Scandinavian Airlines System κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2917, σκέψεις 64 και 79).

64 Το περιθώριο εκτιμήσεως της Επιτροπής και τα όρια τα οποία η ίδια έχει ορίσει δεν προδικάζουν, κατ' αρχήν, την εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, Τ-67/00, Τ-68/00, Τ-71/00 και Τ-78/00, JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2501, σκέψη 538), που του παρέχει την εξουσία να εξαλείφει, να μειώνει ή να αυξάνει το ποσό του επιβαλλόμενου από την Επιτροπή προστίμου (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2007, C-3/06 P, Groupe Danone κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-1331, σκέψεις 60 έως 62, απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2003, Τ-368/00, General Motors Nederland και Opel Nederland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-4491, σκέψη 181).

1. *Επί του λόγου που αφορά τη μη συνεκτίμηση του καταναγκαστικού χαρακτήρα της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη*

Επιχειρήματα των διαδίκων

65 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η συμμετοχή της στη σύμπραξη οφειλόταν κυρίως στον φόβο της ότι θα υφίστατο αντίποινα από τα μέλη της ομάδας των πέντε, δηλαδή από τους κύριους επιχειρηματίες της σχετικής αγοράς. Υπήρξε θύμα και όχι υποκινήτρια ή κυρίαρχο μέλος της συμπράξεως. Κατά συνέπεια, υποστηρίζει ότι, μολονότι παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ, δεν έπρεπε να της επιβληθεί πρόστιμο ή έπρεπε να της επιβληθεί μειωμένο, ακόμη δε και συμβολικό πρόστιμο.

66 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα παραπέμπει σε πλείονες προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής, με τις οποίες δεν επιβλήθηκε κανένα πρόστιμο σε επιχειρήσεις εις βάρος των οποίων ελήφθησαν μέτρα καταναγκασμού, προκειμένου να υποχρεωθούν να μετάσχουν ή να συνεχίσουν να μετέχουν σε αντίθετη στον ανταγωνισμό συμφωνία, ή τους επιβλήθηκαν πρόστιμα των οποίων τα ποσά είχαν μειωθεί σημαντικά.

67 Προς στήριξη του επιχειρήματός της ότι υπέστη πιέσεις, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, δεδομένου ότι είναι επιχείρηση μικρού μεγέθους και σχετικώς νέα στις αγορές της δυτικής Ευρώπης, είχε ανάγκη να παρίσταται από καιρού εις καιρόν σε συναντήσεις βιομηχανικών επιχειρήσεων, προκειμένου να συλλέγει θεμιτώς πληροφορίες στην αγορά χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων. Ως εκ τούτου, όταν αποφάσισε να παραστεί στη σύσκεψη της 28ης Αυγούστου 1998, την οποία αναφέρει στην προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή, το έπραξε με την πεποίθηση ότι κλήθηκε να συζητήσει για την «ευρωπαϊκή οδηγία περί του ποσίμου ύδατος» και εξεπλάγη από τον χαρακτήρα συμπαιγνίας τον οποίο είχε η σύσκεψη. Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια της συσκέψεως αυτής, η προσφεύγουσα υπέστη καταναγκασμό, ο οποίος την υποχρέωσε να παραστεί σε έξι μεταγενέστερες συσκέψεις, στις οποίες είχε παθητικό και υποδεέστερο ρόλο.

68 Κατά τις εν λόγω συσκέψεις, οι επιχειρήσεις που είχαν ηγετική θέση στην αγορά καθεμιάς από τις οικείες χώρες, δηλαδή τη Γερμανία το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, την Ισπανία και τις Κάτω Χώρες, πρότειναν στόχους ως προς τις τιμές και τις εκπτώσεις για τους επόμενους μήνες. Παρά ταύτα, η προσφεύγουσα δεν τροποποίησε την πολιτική της ως προς τις τιμές και τις πωλήσεις στις εν λόγω πέντε δυτικές αγορές και οι εξαγωγές της στις χώρες αυτές συνέχισαν μάλιστα να αυξάνονται.

69 Η προσφεύγουσα παραπέμπει επίσης στα διάφορα έγγραφα που περιέχονται στον φάκελο της Επιτροπής, τα οποία προέρχονται ιδίως από τον όμιλο KME και τη Wieland. Υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του «συνωμοτικού» πλαισίου εντός του οποίου καταρτίσθηκαν, τα έγγραφα επιβεβαιώνουν, πρώτον, ότι η ομάδα των πέντε σκόπευε να τρομοκρατήσει τις επιχειρήσεις που αρνούνταν να ενδώσουν

στα αιτήματά τους και, δεύτερον, ότι οι εις βάρος της απειλές κατά τη σύσκεψη της 28ης Αυγούστου 1998 ήταν προσχεδιασμένες και ότι ευλόγως τις θεωρούσε πειστικές.

70 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του υπό κρίση λόγου.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

71 Είναι εκ προοιμίου απορριπτέα η αναφορά της προσφεύγουσας σε προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής, δεδομένου ότι η προγενέστερη πρακτική της Επιτροπής κατά τη λήψη αποφάσεων δεν χρησιμεύει ως νομικό πλαίσιο των προστίμων που επιβάλλονται στον τομέα του ανταγωνισμού (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Τ-203/01, Michelin κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-4071, σκέψη 292).

72 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι οι πιέσεις που ασκούνται από επιχειρήσεις και έχουν ως σκοπό να ωθήσουν άλλες επιχειρήσεις να μετάσχουν σε παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού δεν απαλλάσσουν, όσο σημαντικές και αν είναι, την ενδιαφερόμενη επιχείρηση από την ευθύνη της για τη διαπραχθείσα παράβαση, ουδόλως τροποποιούν τη σοβαρότητα της συμπράξεως και δεν μπορούν να αποτελούν ελαφρυντική περίσταση για τον υπολογισμό των ποσών των προστίμων, δεδομένου ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση μπορούσε να καταγγείλει τις ενδεχόμενες πιέσεις στις αρμόδιες αρχές και να υποβάλει καταγγελία σ' αυτές (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 61 ανωτέρω, σκέψεις 369 και 370, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, Τ-17/99, ΚΕ KELIT κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-1647, σκέψη 50, και της 29ης Νοεμβρίου 2005, Τ-62/02, Union Pigments κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-5057, σκέψη 63).

73 Συνεπώς, ο υπό κρίση λόγος πρέπει να απορριφθεί.

2. *Επί του λόγου που αφορά τον εσφαλμένο καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου*

74 Με τον λόγο αυτόν, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά τον καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου το οποίο της επιβλήθηκε, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, δεδομένου ότι παρέλειψε να λάβει υπόψη, αφενός, το γεγονός ότι αυτή είχε μετάσχει σε ένα μόνο μέρος της συμπράξεως και, αφετέρου, το γεγονός ότι η γεωγραφική έκταση των συμφωνιών στις οποίες είχε μετάσχει περιοριζόταν σε πέντε χώρες.

Επί της περιορισμένης συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη

Επιχειρήματα των διαδίκων

75 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαφοροποιημένη μεταχείριση στην οποία προέβη η Επιτροπή, η οποία στηρίζεται στα μερίδια αγοράς των μετεχόντων στη σύμπραξη, δεν είναι επαρκής και αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, δεδομένου ότι η διαφορά μεταξύ των μεριδίων αγοράς των μετεχόντων δεν αντικατοπτρίζει την περιορισμένη συμμετοχή της στη σύμπραξη.

76 Κατά την προσφεύγουσα, δεν αμφισβητείται ότι η παράβαση για την οποία έχει θεωρηθεί υπεύθυνη συνίσταται αποκλειστικώς και μόνο στη συμμετοχή της, στο πλαίσιο του τρίτου μέρους της συμπράξεως, στην αθέμιτη συνεργασία της ομάδας των εννέα μεταξύ του Αυγούστου του 1998 και του Απριλίου του 1999 στο πλαίσιο των ευρυτέρων ευρωπαϊκών συμφωνιών.

77 Υποστηρίζει ότι τόσο η συνεργασία που παρατηρήθηκε στο πλαίσιο των συμφωνιών SANCO και των συμφωνιών WICU και Cuprotherm όσο και η συνεργασία μεταξύ των μελών της ομάδας των πέντε ήταν εντονότερες από τη συνεργασία μεταξύ των μελών της ομάδας των εννέα.

78 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι κακώς η Επιτροπή κατέληξε, στην αιτιολογική σκέψη 690 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συμμετοχή της στη σύμπραξη είχε καταστήσει τις δραστηριότητες της συμπράξεως πιο αποτελεσματικές. Συναφώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ουδέποτε προσχώρησε στις ποσοστώσεις που προτάθηκαν στο πλαίσιο των ευρυτέρων ευρωπαϊκών συμφωνιών και ότι οι πωλήσεις της προς τις χώρες τις οποίες αφορούσε η σύμπραξη αυξήθηκαν, αντιθέτως, κατά τη διάρκεια της συμμετοχής της.

79 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι το αρχικό ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε θα έπρεπε να μειωθεί προκειμένου να ληφθεί υπόψη η διαφορετική φύση, ο διαφορετικός βαθμός και η διαφορετική ποιότητα της αναμίξεώς της στη σύμπραξη σε σχέση με τους λοιπούς μετέχοντες.

80 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει ότι διαπίστωσε την ύπαρξη ενιαίας παραβάσεως, η οποία είχε τρία μέρη.

81 Ισχυρίζεται ότι, για τον καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου, δεν ήταν υποχρεωμένη να διακρίνει, αφενός, μεταξύ της προσφεύγουσας και των επιχειρήσεων που είχαν μετάσχει στις συμφωνίες SANCO και στις συμφωνίες WICU και Cuprotherm και, αφετέρου, μεταξύ των μελών της ομάδας των πέντε και των μελών της ομάδας των εννέα.

82 Πρώτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται, συναφώς, ότι η ενεργός συμμετοχή της προσφεύγουσας στη σύμπραξη από τις 28 Αυγούστου 1998 μέχρι τις αρχές Σεπτεμβρίου του 1999 δεν ήταν ποιοτικώς ή ποσοτικώς διαφορετική από αυτή των λοιπών επιχειρήσεων που μετέσχαν στην παράβαση. Υπενθυμίζει επίσης ότι το γεγονός ότι ορισμένες

επιχειρήσεις μετέσχαν επί μακρότερο διάστημα από άλλες στη σύμπραξη δεν μεταβάλλει τη σοβαρότητα της παραβάσεώς τους. Η μακρότερη συμμετοχή αντικατοπτρίζεται στην προσαύξηση του προστίμου λόγω διαρκείας.

83 Δεύτερον, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, προκειμένου να εκτιμηθεί η πραγματική επίπτωση της παραβάσεως που διέπραξε έκαστος από τους μετέχοντες, το μέρος του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε από εμπορεύματα τα οποία αφορά η παράβαση μπορεί να παράσχει ακριβή ένδειξη της εκτάσεως μιας παραβάσεως στη σχετική αγορά.

84 Η κατανομή σε διάφορες κατηγορίες η οποία στηρίζεται στον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε από προϊόντα τα έχουν αποτελέσει αντικείμενο πρακτικής περιοριστικής του ανταγωνισμού συνεπάγεται κατ' ανάγκη αρχικά ποσά προστίμων τα οποία είναι περίπου τα ίδια, ανά εκατοστιαία μονάδα μεριδίου αγοράς. Τούτο συνεπάγεται ότι το αρχικό ποσό προστίμου επιβληθέντος σε επιχείρηση η οποία είχε σημαντικό μερίδιο αγοράς καθορίζεται σε μεγαλύτερο ύψος από το ποσό προστίμου επιβληθέντος σε επιχείρηση με μικρότερο μερίδιο αγοράς. Για τον λόγο αυτόν, το αρχικό ποσό του επιβληθέντος στον όμιλο KME προστίμου καθορίστηκε σε 70 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το αρχικό ποσό του επιβληθέντος στη Χαλκόρ προστίμου καθορίστηκε σε 9,8 εκατομμύρια ευρώ. Η μέθοδος αυτή προφανώς δεν αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

85 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι είναι αντίθετη προς τη νομολογία η επιβολή αυστηρότερων κυρώσεων σε επιχείρηση η οποία έχει αναμιχθεί σε δύο ή τρία μέρη συμπράξεως σε σχέση με επιχείρηση η οποία έχει το ίδιο μερίδιο αγοράς, αλλά έχει μετάσχει σε ένα μόνο μέρος της συμπράξεως αυτής (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 1983, 100/80 έως 103/80, Musique Diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1825, σκέψη 121, και της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-185/95 P, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-8417, σκέψη 91· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1999, T-151/94, British Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-629, σκέψη 643, και της 9ης Ιουλίου 2003, T-220/00, Cheil Jedang κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-2473, σκέψη 91).

86 Τέταρτον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι δεν υπάρχει απόδειξη περί του ότι οι συμφωνίες SANCO και οι συμφωνίες WICU και Cuprotherm είχαν ως συνέπεια συνεργασίες αισθητά στενότερες από τη συνεργασία που υφίστατο στο πλαίσιο των ευρυτέρων ευρωπαϊκών συμφωνιών. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει κανένας λόγος να θεωρηθούν τα δύο πρώτα μέρη της συμπράξεως ως σοβαρότερες παραβάσεις των κανόνων ανταγωνισμού απ' ό,τι το τρίτο μέρος.

87 Πέμπτον, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος διαφοροποιήσεως, στο πλαίσιο των ευρυτέρων ευρωπαϊκών συμφωνιών, μεταξύ της ομάδας των πέντε και των τεσσάρων άλλων παραγωγών, ήτοι του ομίλου Boliden, της HME, του ομίλου Buntmetall και της Χαλκόρ, δεδομένου ότι η συμμετοχή των τελευταίων ήταν σημαντική για τη λειτουργία της συμπράξεως και ότι ωφελήθηκαν από αυτήν το ίδιο με τους λοιπούς μετέχοντες κατά το διάστημα μεταξύ του 1998 και του 2001.

88 Έκτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η συμμετοχή της Χαλκόρ κατέστησε τις δραστηριότητες της συμπράξεως αποτελεσματικότερες. Το γεγονός και μόνον ότι τα μέλη της ομάδας των πέντε κάλεσαν τη Χαλκόρ και τρεις άλλες εταιρίες να προσχωρήσουν στην ομάδα τους αποδεικνύει ότι ήταν σημαντικές για την αποτελεσματικότητα της συμπράξεως. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η Χαλκόρ αύξησε τις πωλήσεις της κατά τη διάρκεια της συμμετοχής της στη σύμπραξη δεν αποδεικνύει ότι η συμμετοχή της στις συσκέψεις της συμπράξεως δεν ενίσχυσε τις αθέμιτες συμφωνίες. Η αύξηση των πωλήσεων θα μπορούσε να εξηγηθεί από ένα εποχικό αποτέλεσμα ή από το γεγονός ότι η Χαλκόρ είχε λιγότερους ενδοιασμούς προκειμένου να εξαπατήσει τις λοιπές μετέχουσες στην παράβαση επιχειρήσεις μετά από ορισμένο διάστημα.

89 Έβδομον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν είχε διαπιστώσει στενότερη συνεργασία μεταξύ ορισμένων από τους αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως, η διαπίστωση αυτή θα συνεπαγόταν την επιβολή υψηλότερων προστίμων στις επιχειρήσεις αυτές και όχι την επιβολή λιγότερο υψηλών προστίμων στους λοιπούς αποδέκτες της αποφάσεως. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, αν το Γενικό Δικαστήριο δεχθεί τα επιχειρήματα της Χαλκόρ επί του σημείου αυτού, θα πρέπει, στο πλαίσιο της ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του, να αυξήσει το ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στους «παραγωγούς SANCO», δηλαδή στον όμιλο

KME, στη Wieland και στον όμιλο Boliden, και όχι να μειώσει το ποσό του επιβληθέντος στη Χαλκόρ προστίμου.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

90 Πρέπει να υπομνησθούν, κατ' αρχάς, οι αρχές που απορρέουν από τη νομολογία όσον αφορά την ατομική ευθύνη από παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, όπως είναι μια σύμπραξη.

91 Πρώτον, όσον αφορά την ευθύνη για την παράβαση καθεαυτή, από τη νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός ότι μια επιχείρηση δεν μετέσχε άμεσα σε όλα τα συστατικά στοιχεία μιας συνολικής συμπράξεως δεν μπορεί να την απαλλάξει από την ευθύνη της λόγω παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, εφόσον αποδειχθεί ότι όφειλε κατ' ανάγκη να γνωρίζει, αφενός, ότι η σύμπραξη στην οποία μετείχε εντασσόταν σε ένα συνολικό πλαίσιο και, αφετέρου, ότι το πλαίσιο αυτό κάλυπτε το σύνολο των συστατικών στοιχείων της συμπράξεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-49/92 P, Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, Συλλογή 1999, σ. σ. I-4125, σκέψη 87· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-295/94, Buchmann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-813, σκέψη 121, και της 8ης Ιουλίου 2008, T-99/04, AC-Treuhand κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-1501, σκέψεις 130 και 131).

92 Αφού αποδείξει την ύπαρξη συμπράξεως και εντοπίσει τους εμπλεκομένους σ' αυτήν, η Επιτροπή υποχρεούται, προκειμένου να επιβάλει πρόστιμα, να εξετάσει τη σχετική σοβαρότητα της συμμετοχής εκάστου. Τούτο προκύπτει τόσο από τη νομολογία (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, σκέψη 91 ανωτέρω, σκέψεις 90 και 150, και Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 61 ανωτέρω, σκέψη 145· AC-Treuhand κατά Επιτροπής, σκέψη 91 ανωτέρω, σκέψη 133) όσο και από τις κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες προβλέπουν διαφοροποιημένη μεταχείριση όσον αφορά το αρχικό ποσό (συγκεκριμένο αρχικό ποσό), καθώς και τη συνεκτίμηση επιβαρυντικών και ελαφρυντικών περιστάσεων που καθιστούν δυνατή

την προσαρμογή του ποσού του προστίμου, ιδιαίτερα σε σχέση με τον ενεργό ή παθητικό ρόλο των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων κατά την τέλεση της παραβάσεως.

93 Ωστόσο, ουδέποτε μπορεί να επιβληθεί σε επιχείρηση πρόστιμο του οποίου το ποσό υπολογίζεται με γνώμονα τη συμμετοχή σε σύμπραξη για την οποία δεν έχει κριθεί υπεύθυνη (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-28/99, Sigma Tecnologie κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-1845, σκέψεις 79 έως 82).

94 Υπό το πρίσμα των προπαρατεθεισών αρχών πρέπει να εξετασθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την περιορισμένη συμμετοχή της στη σύμπραξη.

95 Πρώτον, πρέπει να εξετασθεί η αιτίαση που αντλείται από τη μη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμφωνίες SANCO και στις συμφωνίες WICU και Cuprotherm.

96 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε μόνο στις ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες και ότι κρίθηκε υπεύθυνη αποκλειστικώς και μόνο για τη συμμετοχή της στο εν λόγω μέρος της συμπράξεως (αιτιολογική σκέψη 461 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εντούτοις, η Επιτροπή δεν εξέτασε το ζήτημα αν επιχείρηση η οποία μετέσχε σε ένα μόνο μέρος συμπράξεως διαπράττει λιγότερο σοβαρή παράβαση, υπό την έννοια του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, από επιχείρηση η οποία, στο πλαίσιο της ίδιας συμπράξεως, μετέσχε σε όλα τα μέρη της συμπράξεως αυτής. Το ζήτημα αυτό ήταν κατά μείζονα λόγο σημαντικό εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν κρίθηκε υπεύθυνη για τα δύο άλλα μέρη της παραβάσεως, δηλαδή για τις συμφωνίες SANCO και για τις συμφωνίες WICU και Cuprotherm.

97 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή κατέληξε, με την αιτιολογική σκέψη 689 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν υπήρχε λόγος διαφοροποιημένης μεταχειρίσεως μεταξύ των παραβατών που είχαν μετάσχει μόνο στις ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες και αυτών που είχαν μετάσχει και στις συμφωνίες SANCO, δεδομένου ότι η συνεργασία στο πλαίσιο των συμφωνιών SANCO δεν ήταν σημαντικά στενότερη από την υπάρχουσα στο πλαίσιο των ευρυτέρων ευρωπαϊκών συμφωνιών.

98 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συλλογιστική της Επιτροπής είναι εσφαλμένη, δεδομένου ότι σύγκριση μεταξύ του βαθμού συνεργασίας στο πλαίσιο των διαφόρων μερών της συμπράξεως θα ασκούσε ενδεχομένως επιρροή αν η προσφεύγουσα εμπλεκόταν σε πλείονα μέρη της συμπράξεως αυτής, πράγμα το οποίο δεν συνέβαινε εν προκειμένω.

99 Συγκεκριμένα, επιχείρηση της οποίας η ευθύνη έχει αποδειχθεί όσον αφορά πλείονα μέρη μιας συμπράξεως συντελεί περισσότερο στην αποτελεσματικότητα και στη σοβαρότητα της συμπράξεως αυτής από επιχείρηση εμπλεκόμενη αποκλειστικώς και μόνο σε ένα μέρος της ίδιας συμπράξεως αυτής. Ως εκ τούτου, η πρώτη επιχείρηση διαπράττει σοβαρότερη παράβαση από τη δεύτερη.

100 Συναφώς, σημειωτέον ότι, δυνάμει της αρχής της ατομικότητας των ποινών και της προσωπικής ευθύνης, η Επιτροπή υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη, κατά την εκτίμηση της σχετικής σοβαρότητας της συμμετοχής εκάστης επιχειρήσεως σε μια σύμπραξη, το γεγονός ότι ορισμένοι παραβάτες, ενδεχομένως, δεν έχουν κριθεί υπεύθυνοι, υπό την έννοια της αποφάσεως Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, σκέψη 91 ανωτέρω (σκέψη 87), για το σύνολο των μερών της συμπράξεως αυτής.

101 Στο πλαίσιο της εφαρμογής των κατευθυντηρίων γραμμών, η εκτίμηση αυτή πρέπει οπωσδήποτε να πραγματοποιείται στο στάδιο του καθορισμού του συγκεκριμένου αρχικού ποσού, δεδομένου ότι η συνεκτίμηση ελαφρυντικών περιστάσεων καθιστά δυνατή μόνον τη διαμόρφωση του βασικού ποσού του προστίμου με γνώμονα τις λεπτομέρειες συμμετοχής του παραβάτη στη σύμπραξη. Παραβάτης στον οποίο δεν αποδίδονται ευθύνες για ορισμένα μέρη της συμπράξεως αυτής δεν μπορεί να

είχε μετάσχει στην εφαρμογή των εν λόγω μερών της συμπράξεως. Η παράβαση των κανόνων του δικαίου του ανταγωνισμού είναι, λόγω της περιορισμένης εκτάσεως της παραβάσεως για την οποία αποδίδονται ευθύνες στον παραβάτη αυτόν, λιγότερο σοβαρή από την καταλογιζόμενη στους παραβάτες που μετέσχαν σε όλα τα μέρη της παραβάσεως.

102 Το επιχείρημα της Επιτροπής ότι όλοι οι μετέχοντες στις ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες ωφελήθηκαν από τον περιορισμό του ανταγωνισμού τον οποίο είχαν επιτύχει οι «παραγωγοί SANCO» δεν μπορεί να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έκρινε την προσφεύγουσα υπεύθυνη για το μέρος της επίμαχης παραβάσεως το οποίο αφορούσε τις συμφωνίες SANCO. Συναφώς, επισημαίνεται επίσης ότι ο αντίθετος στον ανταγωνισμό αντίκτυπος μιας συμπράξεως στις τιμές μπορεί ως εκ της φύσεώς του να ωφελήσει όλους τους προμηθευτές που αναπτύσσουν δραστηριότητα στην αγορά και όχι μόνον τις επιχειρήσεις που μετέχουν στην εν λόγω σύμπραξη.

103 Όσον αφορά τις προπαρατεθείσες στη σκέψη 85 αποφάσεις, τις οποίες επικαλέστηκε η Επιτροπή με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, αρκεί η διαπίστωση ότι δεν αφορούν το ζήτημα αν επιχείρηση η οποία κρίθηκε υπεύθυνη για ένα μόνο μέρος συμπράξεως διαπράττει λιγότερο σοβαρή παράβαση από επιχείρηση η οποία, στο πλαίσιο της ίδιας συμπράξεως, κρίθηκε υπεύθυνη για όλα τα μέρη.

104 Κατόπιν των ανωτέρω, συνάγεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, παραλείποντας να λάβει υπόψη της, κατά τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων, το γεγονός ότι, αντιθέτως προς τον όμιλο KME, τη Wieland και τον όμιλο Boliden, η προσφεύγουσα μετέσχε σε ένα μόνο μέρος της συμπράξεως και αντιμετωπίζοντας, επομένως, διαφορετικές καταστάσεις κατά πανομοιότυπο τρόπο, χωρίς η αντιμετώπιση αυτή να είναι αντικειμενικώς δικαιολογημένη.

105 Όσον αφορά τις συνέπειες που έπρεπε να συναχθούν από τη διαπίστωση αυτή, η Επιτροπή προτείνει στο Γενικό Δικαστήριο, ως προς τις συμφωνίες SANCO, να αυξήσει τα ποσά των επιβληθέντων στους «παραγωγούς SANCO» προστίμων αντί να

μειώσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, στο πλαίσιο της ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του, ότι το αρχικό ποσό που δέχθηκε η Επιτροπή είναι κατάλληλο σε σχέση με τη σοβαρότητα του συνόλου των τριών μερών της συμπράξεως και ότι συντρέχει λόγος μειώσεως του αρχικού ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το ότι η Επιτροπή την έκρινε υπεύθυνη αποκλειστικώς και μόνο για τη συμμετοχή της στο τρίτο μέρος της συμπράξεως.

106 Εξάλλου, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα της Επιτροπής τα οποία εκτίθενται στις σκέψεις 83 και 84 ανωτέρω, κατά το μέτρο που μπορούν να γίνουν αντιληπτά ως αφορώντα το ότι η μη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμφωνίες SANCO αντικατοπτρίστηκε αρκούντως στο συγκεκριμένο αρχικό ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε. Το επιχείρημα αυτό λαμβάνει ως αφετηρία ότι το μερίδιο αγοράς της Χαλκόρ, η οποία δεν πωλούσε σωλήνες SANCO, υπολογίσθηκε με βάση το άθροισμα του κύκλου εργασιών όλων των παραγωγών χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση, περιλαμβανομένων των πωλήσεων σωλήνων SANCO.

107 Οι συμφωνίες SANCO και οι ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες αφορούσαν την ίδια σχετική αγορά, δηλαδή την αγορά χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση. Συνεπώς, η Επιτροπή όφειλε, έστω και ελλείψει συμφωνιών SANCO, να λάβει υπόψη της τον κύκλο εργασιών που προέρχεται από τις πωλήσεις σωλήνων SANCO προκειμένου να υπολογίσει το μερίδιο αγοράς της προσφεύγουσας στη σχετική αγορά.

108 Αντιθέτως, προκειμένου περί των συμφωνιών WICU και Cuprotherm, η κατάσταση διαφέρει. Οι συμφωνίες αυτές αφορούσαν προϊόντα που δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τους χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 459 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι οι χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση και οι χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων με πλαστική επίστρωση συνιστούν αυτοτελείς σχετικές αγορές.

109 Ως εκ τούτου, με τον υπολογισμό του μεριδίου αγοράς της προσφεύγουσας, η οποία ανέπτυσσε δραστηριότητα στην αγορά των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση, υπό το πρίσμα του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στην αγορά των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων χωρίς μόνωση και αυτού που πραγματοποιήθηκε στην αγορά χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων με πλαστική επίστρωση, θεωρήθηκε πράγματι ότι η προσφεύγουσα είχε μικρότερο μερίδιο αγοράς και, ως εκ τούτου, της επιβλήθηκε συγκεκριμένο αρχικό ποσό προστίμου χαμηλότερο από αυτό που θα καθοριζόταν αν το μερίδιο αγοράς της υπολογιζόταν αποκλειστικώς και μόνο βάσει του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στην αγορά εντός της οποίας πράγματι μετέσχε στη σύμπραξη.

110 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα αν το γεγονός ότι η συνεργασία στο πλαίσιο της ομάδας των πέντε ήταν στενότερη από την υπάρχουσα στο πλαίσιο της ομάδας των εννέα δικαιολογούσε διαφοροποιημένη μεταχείριση ως προς τα πρόστιμα, επισημαίνονται τα ακόλουθα.

111 Η ομάδα των πέντε και η ομάδα των εννέα άσκησαν αμφότερες δραστηριότητα στο πλαίσιο του τρίτου μέρους της συμπράξεως, για το οποίο κρίθηκε υπεύθυνη η προσφεύγουσα. Στην αιτιολογική σκέψη 690 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μετείχε στην ομάδα των πέντε οφειλόταν στο μέγεθός της. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τη διαπίστωση αυτή.

112 Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι κατέληξε ότι η σοβαρότητα της συμμετοχής της προσφεύγουσας στις ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες ελήφθη προσηκόντως υπόψη με την κατανομή των παραβατών σε κατηγορίες την οποία πραγματοποίησε η Επιτροπή βάσει των μεριδίων τους αγοράς.

113 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, πρέπει μόνο να αναπροσαρμοσθεί το ποσό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου προκειμένου να αντικατοπτρίζει τη μη συμμετοχή της στις συμφωνίες SANCO. Οι συγκεκριμένες συνέπειες της αναπροσαρμογής αυτής θα διευκρινισθούν στις σκέψεις 183 έως 186 κατωτέρω.

Επί της εκτάσεως της γεωγραφικής αγοράς εντός της οποίας η προσφεύγουσα μετέσχε στη σύμπραξη

Επιχειρήματα των διαδίκων

114 Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα βάλλει κατά του ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας το μερίδιο αγοράς της ως βάση για τη διαφοροποιημένη μεταχείριση, έλαβε υπόψη της, εκτός από τις πωλήσεις στη Γερμανία, στη Γαλλία στην Ισπανία, στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις Κάτω Χώρες, τις πωλήσεις στην Ελλάδα. Υποστηρίζει ότι η γεωγραφική έκταση της συμφωνίας στην οποία μετέσχε μεταξύ του Αυγούστου του 1998 και του Σεπτεμβρίου του 1999 περιοριζόταν στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ισπανία, στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις Κάτω Χώρες. Λαμβάνοντας υπόψη τις πωλήσεις στην Ελλάδα, η Επιτροπή αύξησε το μερίδιο αγοράς της προσφεύγουσας από 2,2 σε 3,8 %, πράγμα το οποίο αντιστοιχεί σε αύξηση κατά 72 % του αρχικού ποσού του επιβληθέντος προστίμου.

115 Κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι μετέσχε στη σύμπραξη κατόπιν απειλών σχετικών με την ελληνική αγορά δεν συνεπάγεται ότι η Ελλάδα περιλαμβανόταν στα εδάφη που αφορούσε η σύμπραξη. Συγκεκριμένα. στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή, συγχέει τον σκοπό της συμπράξεως με τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της συμπράξεως αυτής.

116 Οι ισχυρισμοί της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα ωφελήθηκε από σιωπηρή συμφωνία μη ανταγωνισμού στις αγορές καταγωγής εκάστου μετέχοντος στη σύμπραξη δεν ενισχύεται από τα στοιχεία του φακέλου. Εξάλλου, οι ισχυρισμοί της Επιτροπής αντικρούονται από αποδεικτικά στοιχεία. Συναφώς, τίποτε δεν αποδεικνύει ότι, εκτός των μελών της ομάδας των πέντε και των μετεχόντων στις συμφωνίες SANCO, οι λοιποί μετέχοντες στη σύμπραξη συμφώνησαν να περιορίσουν ή περιόρισαν τις πωλήσεις τους στην Ελλάδα. Στην πραγματικότητα, οι πωλήσεις των ανταγωνιστών της προσφεύγουσας αυξήθηκαν από 3 263 τόνους το 1997 σε 3 548 τόνους το 1999.

Επιπλέον, οι εξαγωγές της προσφεύγουσας προς τη Γαλλία, τη Γερμανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ισπανία αυξήθηκαν από 4 135 τόνους το δεύτερο εξάμηνο του 1998 σε 5 201 τόνους το πρώτο εξάμηνο του 1999, ήτοι κατά 26 %.

117 Κατά την προσφεύγουσα, ο ισχυρισμός ότι προσχώρησε σε πολιτική μη ανταγωνισμού στις αγορές καταγωγής εκάστου μετέχοντος στη σύμπραξη, ενώ αυτή αύξησε τις εξαγωγές της, είναι παράλογος. Συγκεκριμένα, αφενός, αγνοούσε την ύπαρξη τέτοιας συμφωνίας και, αφετέρου, δεν μετέσχε στη σύμπραξη για να προστατεύσει την εθνική της αγορά, αλλά από φόβο αντιποίνων, δηλαδή ντάμπινγκ, από την ομάδα των πέντε στην ελληνική αγορά.

118 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της υπό κρίση αιτιάσεως.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

119 Υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή μπορούσε, σύμφωνα με το σημείο 1 Α των κατευθυντηρίων γραμμών, να λάβει υπόψη την έκταση της σχετικής γεωγραφικής αγοράς προκειμένου να εκτιμήσει τη σοβαρότητα της επίμαχης παραβάσεως.

120 Εν προκειμένω, κατέληξε ότι το έδαφος του ΕΟΧ αποτελούσε τη σχετική γεωγραφική αγορά την οποία επηρέασε η σύμπραξη (αιτιολογική σκέψη 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε το συμπέρασμα αυτό. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει απλώς ότι η παράβαση για την οποία κρίθηκε υπεύθυνη κάλυπτε μόνον τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ισπανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τις Κάτω Χώρες. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

121 Συγκεκριμένα, δεδομένου η σχετική γεωγραφική αγορά αντιστοιχεί στο έδαφος του ΕΟΧ, συνάγεται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η επίμαχη παράβαση δεν αφορούσε την ελληνική αγορά, ορθώς η Επιτροπή, κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου της προσφεύγουσας, έλαβε υπόψη τις πωλήσεις της προσφεύγουσας στην Ελλάδα.

122 Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

3. *Επί του λόγου που αφορά την εσφαλμένη προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου λόγω της διαρκείας της συμπράξεως*

123 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η συμμετοχή της στη σύμπραξη ήταν συντομότερη των δώδεκα μηνών, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εφαρμόζοντας στο αρχικό ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε προσαύξηση κατά 10 % λόγω της διαρκείας. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να εφαρμόσει μικρότερη προσαύξηση.

Επί της διαρκείας της συμμετοχής στη σύμπραξη

Επιχειρήματα των διαδίκων

124 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το χρονικό σημείο ενάρξεως της παραβάσεως που της προσάπτεται θα έπρεπε να είναι η ημερομηνία κατά την οποία μετέσχε για δεύτερη φορά σε σύσκεψη στο πλαίσιο της συμπράξεως, ήτοι η 10η Σεπτεμβρίου 1998, και όχι η ημερομηνία κατά την οποία παρέστη για πρώτη φορά σε σύσκεψη της συμπράξεως ήτοι η 28η ή η 29η Αυγούστου 1998. Υποστηρίζει ότι αγνοούσε τον αληθινό σκοπό και τον χαρακτήρα συμπράξεως της συσκέψεως που διεξήχθη τον

Αύγουστο του 1998 μέχρι τη συμμετοχή των εκπροσώπων της στη σύσκεψη αυτή. Προέβαλε επίσης, αναφερόμενη σε εσωτερικό σημείωμα καταρτισθέν από έναν από τους υπαλλήλους της που ήταν παρόντες στη σύσκεψη αυτή, ότι δεν προσχώρησε σε καμία από τις αθέμιτες συμπεριφορές κατά την εν λόγω σύσκεψη. Συγκεκριμένα, οι εκπρόσωποί της αρνήθηκαν ρητώς να δώσουν συνέχεια στις προσκλήσεις που τους απευθύνθηκαν και επισήμαναν ότι έπρεπε να συμβουλευθούν τους διευθυντές της Χαλκόρ.

125 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε τη συμμετοχή της στη σύμπραξη είναι το χρονικό σημείο κατά το οποίο έπαυσε να μετέχει στις δραστηριότητες της συμπράξεως και όχι η ημερομηνία κατά την οποία τα λοιπά μέλη της συμπράξεως έλαβαν γνώση της αποχωρήσεώς της από αυτήν. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι έπαυσε να μετέχει στις συσκέψεις της συμπράξεως τον Απρίλιο του 1999, μολονότι συνέχισε, μέχρι τον Αύγουστο του 1999, να γνωστοποιεί μηνιαίως στους ανταγωνιστές της τα εμπιστευτικά αριθμητικά στοιχεία της, τα τελευταία εκ των οποίων αφορούσαν τον Ιούλιο του 1999. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συμμετοχή της στη σύμπραξη έπαυσε τον Ιούλιο του 1999 ή τον Αύγουστο του 1999 το αργότερο.

126 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η συμμετοχή της στη σύμπραξη διήρκεσε λιγότερο από δώδεκα μήνες και ότι, όπως προκύπτει από τις κατευθυντήριες γραμμές, δεν έπρεπε να της επιβληθεί καμία προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου λόγω διαρκείας.

127 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της υπό κρίση αιτιάσεως.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

128 Κατ' αρχάς, παρατηρείται ότι, μολονότι η προσφεύγουσα προέβαλε την υπό κρίση αιτίαση προκειμένου να επιτύχει τη μείωση του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε, στην πραγματικότητα αμφισβητεί και τη νομιμότητα του άρθρου 1, στοιχείο

στ', της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το οποίο η παράβαση που της προσάπτεται διήρκεσε από τις 29 Αυγούστου 1998 το αργότερο, μέχρι τις αρχές Σεπτεμβρίου του 1999.

129 Παρατηρείται επίσης ότι το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ δεν έχει εφαρμογή, εκτός εάν υπάρχει σύμπτωση βουλήσεων μεταξύ δύο τουλάχιστον μερών, της οποίας η μορφή εκδηλώσεως δεν είναι σημαντική, εφόσον συνιστά πιστή έκφραση των βουλήσεων αυτών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 2000, T-41/96, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3383, σκέψεις 66 έως 69).

130 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι, προκειμένου η Επιτροπή να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον τη συμμετοχή της οικείας επιχειρήσεως στη σύμπραξη, αρκεί να αποδείξει ότι η επιχείρηση αυτή μετέσχε σε συσκέψεις μεταξύ ανταγωνιστικών επιχειρήσεων έχουσες προδήλως αντίθετο στον ανταγωνισμό χαρακτήρα. Άπαξ αποδειχθεί η συμμετοχή σε τέτοιες συσκέψεις, εναπόκειται στην ως άνω επιχείρηση να προβάλει στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η συμμετοχή της στις εν λόγω συσκέψεις στερούνταν κάθε πνεύματος αντίθετου στον ανταγωνισμό, αποδεικνύοντας ότι είχε δηλώσει στους ανταγωνιστές της ότι μετείχε στις συσκέψεις αυτές για λόγους διαφορετικούς από τους δικούς τους (απόφαση της 8ης Ιουλίου 1999, C-199/92 P, Hüls κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4287, σκέψη 155).

131 Εν προκειμένω, αποδείχθηκε ότι, το αργότερο στις 29 Αυγούστου 1998, η Χαλκόρ μετέσχε σε σύσκεψη στο πλαίσιο της συμπράξεως και ότι έλαβε γνώση, το αργότερο κατά τη διάρκεια της συσκέψεως αυτής, του προδήλως αντιθέτου στον ανταγωνισμό χαρακτήρα της συμπράξεως αυτής. Η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι είχε διευκρινίσει στους λοιπούς μετέχοντες στη σύσκεψη αυτή ότι μετείχε για λόγους διαφορετικούς από τους δικούς τους και ότι διαφωνούσε με την ιδέα συμπαιγνίας στην αγορά των χαλκοσωλήνων υδραυλικών εγκαταστάσεων.

132 Αντιθέτως, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, από τα εσωτερικά σημειώματα της προσφεύγουσας προκύπτει μάλλον ότι, κατά τη σύσκεψη εκείνη, οι εκπρόσωποι της

Χαλκόρ ανησυχούσαν για την ποσόστωση που τους χορηγήθηκε και δεν αντιτάχθηκαν στην ιδέα της συμπαιγνίας (αιτιολογική σκέψη 326 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι εκπρόσωποί της, κατά τη σύσκεψη αυτή, επισήμαναν ότι έπρεπε να συμβουλευθούν τους διευθυντές τους θα ήταν λυσιτελές αν η προσφεύγουσα δεν είχε μετάσχει στις επόμενες συσκέψεις στο πλαίσιο της συμπράξεως, εκείνη όμως μετέσχε.

133 Κατόπιν των ανωτέρω, συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη καταλήγοντας ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στη σύμπραξη άρχισε το αργότερο στις 29 Αυγούστου 1998.

134 Όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία η προσφεύγουσα έπαυσε να μετέχει στη σύμπραξη, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών, το οποίο αποτελούσε ένα από τα συστατικά στοιχεία της συμπράξεως (αιτιολογικές σκέψεις 450 και 486 της προσβαλλομένης αποφάσεως), οι μετέχοντες στη σύμπραξη είχαν συμφωνήσει να γνωστοποιούν μηνιαίως τα στοιχεία τους στη διαχειρίστρια του συστήματος (αιτιολογικές σκέψεις 306 και 308 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

135 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν διέκοψε επισήμως τη συμμετοχή της στη συμφωνία αυτή, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα όντως αποχώρησε από την εν λόγω συμφωνία το νωρίτερο κατά τον χρόνο που παρέβη τη μηνιαία υποχρέωσή της να γνωστοποιεί ευαίσθητα στοιχεία, ήτοι τον Σεπτέμβριο του 1999.

136 Συνεπώς, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα υπέχει ευθύνη για τη συμμετοχή της στη σύμπραξη μέχρι τις αρχές Σεπτεμβρίου του 1999. Ως εκ τούτου, η αιτίαση που αφορά τη διάρκεια της συμμετοχής της Χαλκόρ στη σύμπραξη πρέπει να απορριφθεί.

Επί του συντελεστή προσαυξήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

137 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν αποδεικνυόταν ότι η συμμετοχή της διήρκεσε δώδεκα μήνες, ο συντελεστής προσαυξήσεως ποσοστού 10 % ανά έτος παραβάσεως θα ήταν δυσανάλογος. Συναφώς, προβάλλει ότι η ένταση της συμμετοχής της στη σύμπραξη μειώθηκε μετά τον Απρίλιο του 1999 και ότι η Επιτροπή όφειλε να αυξήσει το αρχικό ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε κατά ποσοστό χαμηλότερο του 10 % προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εν λόγω μείωση της εντάσεως. Συναφώς, παραπέμπει σε πλείονες προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής.

138 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η σύγκριση των διαφόρων προσαυξήσεων λόγω διαρκείας οι οποίες εφαρμόζονται στους αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως επιβεβαιώνει ότι η προσαύξηση που της επιβλήθηκε ήταν ανεπιεικής. Ειδικότερα, στον όμιλο Outokumpu εφαρμόσθηκε προσαύξηση ποσοστού 110 % επί του αρχικού ποσού του προστίμου της, για μια συμμετοχή έντεκα ετών και πέντε μηνών, πράγμα που σήμαινε ότι πέντε μήνες δεν ελήφθησαν υπόψη. Το διάστημα αυτό των πέντε μηνών αντιστοιχεί σχεδόν στο ήμισυ της διαρκείας της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη και είναι σαφώς μακρότερο από το ήμισυ της διαρκείας της συμμετοχής της προσφεύγουσας στις επίδικες συσκέψεις. Το ίδιο ισχύει για τον όμιλο Boliden, στον οποίο επιβλήθηκε αρχικό ποσό προστίμου προσαυξηθέν κατά 125 %, λόγω συμμετοχής δώδεκα ετών και εννέα μηνών. Οι τέσσερις μήνες συμμετοχής οι οποίοι δεν ελήφθησαν υπόψη αντιστοιχούν στο ήμισυ της διαρκείας της συμμετοχής της προσφεύγουσας στις επίδικες συσκέψεις.

139 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

140 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι οι προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής τις οποίες επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα δεν ασκούν επιρροή, δεδομένου ότι η προγενέστερη πρακτική της Επιτροπής κατά τη λήψη αποφάσεων δεν χρησιμεύει ως νομικό πλαίσιο των προστίμων που επιβάλλονται στον τομέα του ανταγωνισμού (βλ. σκέψη 71 ανωτέρω).

141 Υπενθυμίζεται επίσης ότι προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου ανάλογα με τη διάρκεια δεν χωρεί μόνο στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται άμεση σχέση μεταξύ της διαρκείας και μιας μεγαλύτερης ζημίας εις βάρος των σκοπών των κανόνων ανταγωνισμού (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Michelin κατά Επιτροπής, σκέψη 71 ανωτέρω, σκέψη 278 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επιπλέον, από τις κατευθυντήριες γραμμές προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν προέβλεψε καμία αλληλοεπικάλυψη ή αλληλεξάρτηση μεταξύ της εκτιμήσεως της σοβαρότητας και της εκτιμήσεως της διαρκείας της παραβάσεως.

142 Αντιθέτως, πρώτον, από την οικονομία των κατευθυντηρίων γραμμών συνάγεται ότι αυτές προβλέπουν την εκτίμηση αυτής καθαυτήν της σοβαρότητας της παραβάσεως, για να καθοριστεί το αρχικό ποσό του προστίμου. Δεύτερον, η σοβαρότητα της παραβάσεως αναλύεται σε σχέση με τα χαρακτηριστικά της ενδιαφερόμενης επιχειρήσεως, ιδίως το μέγεθός της και τη θέση της στη σχετική αγορά, πράγμα που μπορεί να οδηγήσει σε στάθμιση του αρχικού ποσού, στην κατάταξη των επιχειρήσεων σε κατηγορίες και στον καθορισμό ενός συγκεκριμένου αρχικού ποσού. Τρίτον, η διάρκεια της παραβάσεως λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του βασικού ποσού και, τέταρτον, οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν τη συνεκτίμηση επιβαρυντικών και ελαφρυντικών περιστάσεων που καθιστούν δυνατή την προσαρμογή του ποσού του προστίμου, ιδίως σε σχέση με τον ενεργό ή παθητικό ρόλο των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων κατά την τέλεση της παραβάσεως.

143 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το απλό γεγονός ότι η Επιτροπή διατήρησε τη δυνατότητα να αυξάνει το πρόστιμο ανά έτος παραβάσεως κατά ποσοστό που ανέρχεται, στις περιπτώσεις παραβάσεων διαρκείας δώδεκα μηνών και άνω, μέχρι το 10 % του ποσού στο οποίο καταλήγει για τη σοβαρότητα της παραβάσεως, ουδόλως την υποχρεώνει να καθορίζει τον συντελεστή αυτόν βάσει της εντάσεως των δραστηριοτήτων της συμπράξεως ή των αποτελεσμάτων της ή, κατά μείζονα λόγο, της σοβαρότητας της παραβάσεως. Πράγματι, στην Επιτροπή απόκειται να επιλέγει, στο πλαίσιο του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει (βλ. σκέψη 63 ανωτέρω), τον συντελεστή προσαυξήσεως που προτίθεται να εφαρμόσει λόγω της διαρκείας της παραβάσεως.

144 Εν προκειμένω, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην επίμαχη παράβαση επί δώδεκα μήνες και, κατά συνέπεια, προσαύξησε το αρχικό ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε κατά 10 %. Κατά τον τρόπο αυτόν, η Επιτροπή δεν παρεξέκλινε από τους κανόνες που θέσπισε με τις κατευθυντήριες γραμμές.

145 Εξάλλου, η μέθοδος της Επιτροπής που συνίσταται στην προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου κατά 10 % ανά πλήρες έτος και κατά 5 % για κάθε επιπλέον διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών (βλ. σκέψη 46 ανωτέρω) δεν συνεπάγεται, υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, σημαντικές διαφορές μεταξύ των εμπλεκομένων στην παράβαση επιχειρήσεων. Συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος να υποκαταστήσει το Γενικό Δικαστήριο την Επιτροπή στην εκτίμησή της όσον αφορά τον συντελεστή προσαυξήσεως που εφαρμόζεται λόγω διαρκείας.

146 Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

4. *Επί του λόγου που αφορά εσφαλμένη παράλειψη συνεκτιμήσεως της οικειοθελούς παύσεως της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη*

Επιχειρήματα των διαδίκων

147 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη της, ως ελαφρυντική περίσταση, το γεγονός ότι αποχώρησε οικειοθελώς από τις συσκέψεις της συμπράξεως το 1999, πριν η Επιτροπή αρχίσει την έρευνά της. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, αν ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η συμμετοχή της ενίσχυσε τις δραστηριότητες της συμπράξεως είναι ορθός, η οικειοθελής αποχώρησή της έπρεπε να αποδυναμώσει τις δραστηριότητες της συμπράξεως.

148 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν ότι η Επιτροπή μειώνει το ποσό του επιβληθέντος σε επιχείρηση προστίμου όταν αυτή παύει την παράβαση από τις πρώτες παρεμβάσεις της Επιτροπής και συγκεκριμένα κατά τις επισκέψεις προς επιθεώρηση.

149 Αντιθέτως, οι κατευθυντήριες γραμμές δεν αναγνωρίζουν την αποχώρηση από σύμπραξη πριν την έναρξη της έρευνας της Επιτροπής ως ελαφρυντική περίσταση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι θα ήταν παράλογη καθώς και «κακή απονομή δικαιοσύνης» και «κακή πολιτική» η μη παροχή καμίας ωφέλειας στις επιχειρήσεις που αποσύρονται οικειοθελώς από σύμπραξη. Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι η οικειοθελής διακοπή της συμμετοχής πρέπει να θεωρείται ως ελαφρυντική περίσταση στο πλαίσιο του καθορισμού του ποσού του προστίμου. Κάθε άλλο συμπέρασμα θα ήταν ασυμβίβαστο προς τον σκοπό της πολιτικής της Επιτροπής όσον αφορά τα πρόστιμα, δηλαδή την αποτροπή. Η οικειοθελής παύση μιας παραβάσεως δεν απαιτεί κανένα στοιχείο αποτροπής.

150 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

151 Αρκεί η διαπίστωση ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι η Επιτροπή ουδόλως υποχρεούται να χορηγήσει, στο πλαίσιο της εξουσίας της εκτιμήσεως, μείωση προστίμου λόγω παύσεως μιας παραβάσεως που έχει ήδη λήξει πριν την ημερομηνία των πρώτων παρεμβάσεων της Επιτροπής (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007, Τ-101/05 και Τ-111/05, BASF και UCB κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-4949, σκέψη 128 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

152 Εξάλλου, το γεγονός ότι η Χαλκόρ έπαυσε οικειοθελώς τη συμμετοχή της στην παράβαση πριν την έναρξη της έρευνας της Επιτροπής ελήφθη αρκούντως υπόψη κατά τον υπολογισμό της διαρκείας του διαστήματος της παραβάσεως που έγινε δεκτό εις βάρος της, οπότε δεν μπορεί να επικαλεσθεί το σημείο 3, τρίτη περίπτωση, των κατευθυντηρίων γραμμών.

153 Συνεπώς, ο υπό κρίση λόγος πρέπει να απορριφθεί.

5. *Επί του λόγου που αφορά ανεπαρκή μείωση του ποσού του προστίμου, λαμβανομένης υπόψη της συνεργασίας της προσφεύγουσας δυνάμει της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας*

Επιχειρήματα των διαδίκων

154 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, λαμβανομένου υπόψη του οφέλους που προσέφερε με τη συνεργασία της στη διεξαγωγή της έρευνας, έπρεπε, βάσει του σημείου Δ της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας, να τύχει μεγαλύτερης μειώσεως του ποσού

του προστίμου της από αυτήν της οποίας έτυχε, ήτοι 15 %. Υπογραμμίζει ότι μπορούσε να επιλέξει να μη συνεργασθεί με την Επιτροπή και να κρατήσει στην κατοχή της τα περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία.

155 Συναφώς, υποστηρίζει κατ' αρχάς ότι παρέσχε οικειοθελώς και ταχέως στην Επιτροπή, κατά το ίδιο στάδιο της διαδικασίας με τον όμιλο KME και τη Wieland, όλα τα σχετικά στοιχεία που διέθετε, στη συνέχεια δε υποστηρίζει ότι τα στοιχεία που παρέσχε είναι λεπτομερή και ότι υπήρξαν χρήσιμα για την έρευνα της Επιτροπής και, τέλος, ότι λόγω της περιορισμένης συμμετοχής της στη σύμπραξη δεν ήταν σε θέση να παράσχει την ίδια ποσότητα στοιχείων με τις παρασχεθείσες από τους ομίλους KME και Outokumpu ή από τη Wieland.

156 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι οι λόγοι για τους οποίους οι όμιλοι Outokumpu και KME έτυχαν σημαντικότερης μειώσεως του ποσού των προστίμων που τους επιβλήθηκαν από αυτήν της οποίας έτυχε η ίδια είναι ακατανόητοι.

157 Προς στήριξη του λόγου της ότι ο συντελεστής μειώσεως που εφαρμόσθηκε στο ποσό του προστίμου το οποίο της επιβλήθηκε δεν ήταν επαρκής, η προσφεύγουσα αναφέρεται επίσης σε προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής.

158 Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι τόσο ο όμιλος Boliden όσο και ο όμιλος IMI έτυχαν μειώσεως ποσοστού 10 % διότι δεν αμφισβήτησαν τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στην ανακοίνωση αιτιάσεων. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι τούτο ισχύει και ως προς αυτήν, έπρεπε, λόγω της συνεργασίας της, να τύχει σημαντικότερης μειώσεως από αυτήν της οποίας πράγματι έτυχε.

159 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

160 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι οι προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής τις οποίες επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα δεν ασκούν επιρροή, δεδομένου ότι η προγενέστερη πρακτική της Επιτροπής κατά τη λήψη αποφάσεων δεν χρησιμεύει ως νομικό πλαίσιο των προστίμων που επιβάλλονται στον τομέα του ανταγωνισμού (βλ. σκέψη 71 ανωτέρω).

161 Περαιτέρω, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η μείωση του προστίμου λόγω συνεργασίας κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας στηρίζεται στη σκέψη ότι μια τέτοια συνεργασία διευκολύνει την εκ μέρους της Επιτροπής διαπίστωση της παραβάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, Τ-311/94, BPB de Eendracht κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1129, σκέψη 325, και Τ-338/94, Finnboard κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1617, σκέψη 363).

162 Τέλος, υπογραμμίζεται ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της συνεργασίας που παρέχουν τα μέλη μιας συμπράξεως, στην Επιτροπή μπορεί να προσαφθεί μόνον πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεδομένου ότι το θεσμικό αυτό όργανο έχει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως για να αξιολογήσει την ποιότητα και τη χρησιμότητα της συνεργασίας μιας επιχειρήσεως, ιδίως σε σχέση με τη συμβολή άλλων επιχειρήσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2007, C-328/05 P, SGL Carbon κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-3921, σκέψη 88). Εντούτοις, η Επιτροπή δεν μπορεί, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, να παραβιάσει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

163 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 803 έως 807 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η συνεργασία της προσφεύγουσας ήταν περιορισμένης αξίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή διέθετε ήδη, κατά τον χρόνο της συνεργασίας αυτής, στοιχεία αποδεικνύοντα την ύπαρξη της επίμαχης παραβάσεως.

164 Η προσφεύγουσα δεν προέβαλε στοιχεία που θα μπορούσαν να αποδυναμώσουν το συμπέρασμα αυτό. Υποστήριξε απλώς ότι η συνεργασία της δεν μπορούσε να είναι εκτενέστερη, δεδομένου ότι η συμμετοχή της στη σύμπραξη υπήρξε πολύ περιορισμένη, τόσο χρονικώς όσο και ουσιαστικώς. Ωστόσο το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεωθεί, κατά τον καθορισμό του συντελεστή μειώσεως βάσει της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας, να λαμβάνει υπόψη άλλους παράγοντες πλην της αντικειμενικής χρησιμότητας την οποία είχε η συνεργασία μιας επιχειρήσεως για τη διαπίστωση μιας παραβάσεως.

165 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι, αφενός, μείωσε κατά 15 % το ποσό του επιβληθέντος στη Χαλκόρ προστίμου, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία τα οποία αυτή παρέσχε και το ότι αυτή δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν στην ανακοίνωση αιτιάσεων, και, αφετέρου, ότι μείωσε κατά 10 % το επιβληθέν στον όμιλο Boliden και στον όμιλο IMI αποκλειστικώς και μόνο διότι δεν αμφισβήτησαν τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στην εν λόγω ανακοίνωση.

166 Όσον αφορά την αναφορά στους συντελεστές μειώσεως των προστίμων που εφαρμόσθηκαν στον όμιλο KME και στη Wieland, η προσφεύγουσα δέχεται ότι οι συμβολές τους ήταν πιο εκτεταμένες από τη δική της. Ομοίως, δεν αμφισβητείται ότι η συνεργασία του ομίλου Outokumpu προηγήθηκε κατά ένα τουλάχιστον έτος της συνεργασίας της προσφεύγουσας. Ως εκ τούτου δεν συντρέχει λόγος να εξετασθεί περαιτέρω το επιχείρημα περί δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος της προσφεύγουσας σε σχέση με τις επιχειρήσεις αυτές.

167 Τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο συντελεστής μειώσεως που της εφαρμόσθηκε είναι ανεπαρκής, δεδομένου ότι μπορούσε να επιλέξει να μη συνεργασθεί με την Επιτροπή και να κρατήσει στην κατοχή της τα περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία, κατ' ουσίαν αμφισβητεί σιωπηρώς το συμπέρασμα που εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 803 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος των στοιχείων που παρέσχε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή ενέπιπτε στην υποχρέωση την οποία η προσφεύγουσα υπέχει από το άρθρο 11 του κανονισμού 17.

168 Στο πλαίσιο αυτό, σημειωτέον ότι το Γενικό Δικαστήριο ασκεί πλήρη έλεγχο επί του ζητήματος αν η συνεργασία την οποία παρέσχε η προσφεύγουσα βαίνει πέραν της υποχρεώσεως την οποία υπέχει από το άρθρο 11 του κανονισμού 17 και από το άρθρο 18 του κανονισμού 1/2003 να απαντά στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών της Επιτροπής (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-5169, σκέψη 531). Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε στα υπομνήματά της ποια πληροφοριακά στοιχεία από αυτά που παρέσχε μπορούσε να παραλείψει να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή.

169 Κατόπιν των ανωτέρω, ο υπό κρίση λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

6. *Επί του λόγου που αφορά τον καθορισμό δυσανάλογου προστίμου*

Επιχειρήματα των διαδίκων

170 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το τελικό ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε, το οποίο καθορίστηκε σε 9,16 εκατομμύρια ευρώ, είναι δυσανάλογο σε σχέση με τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν σε άλλες επιχειρήσεις αποδέκτριες της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συναφώς, πρώτον, επικαλείται την περίπτωση της HME, η οποία κατά το διάστημα εκείνο είχε παρόμοιο μέγεθος με το δικό της και της οποίας η συμμετοχή στη σύμπραξη ήταν δυόμισι φορές σημαντικότερη. Το τελικό ποσό του επιβληθέντος στην HME προστίμου ανέρχεται όμως σε 4,49 εκατομμύρια ευρώ μόνον.

171 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το πρόστιμο που της επιβλήθηκε ισοδυναμεί με την επιβολή 760 000 ευρώ ανά μήνα συμμετοχής στην παράβαση, ενώ

τα ποσά των επιβληθέντων σε άλλες επιχειρήσεις προστίμων κυμαίνονται μεταξύ 210 000 και 440 000 ευρώ ανά μήνα συμμετοχής στην παράβαση.

172 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο αριθμός συσκέψεων στο πλαίσιο της συμπράξεως στις οποίες έχει μετάσχει μια επιχείρηση συνιστά ένδειξη για το επίπεδο της αναμίξεώς της στη σύμπραξη. Συναφώς, παρατηρεί ότι, λόγω της συμμετοχής της σε επτά συσκέψεις, της επιβλήθηκε πρόστιμο 1,83 εκατομμυρίων ευρώ ανά σύσκεψη, ενώ στη Wieland και στην KME, οι οποίες μετέσχαν σχεδόν σε όλες τις 120 συσκέψεις που διεξήχθησαν στο πλαίσιο της συμπράξεως, επιβλήθηκαν πρόστιμα 0,206 και 0,56 εκατομμυρίων ευρώ ανά σύσκεψη.

173 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι η μόνη μικρή ανεξάρτητη επιχείρηση που είναι σε θέση να ανταγωνιστεί τους μεγάλους Ευρωπαίους παραγωγούς. Κατ' αυτήν, το πρόστιμο που της επιβλήθηκε για την παθητική συμμετοχή της στη σύμπραξη είναι υπερβολικά υψηλό και θα έχει αντίκτυπο στην ανταγωνιστική της ικανότητα.

174 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου αυτού. Παρατηρεί μεταξύ άλλων ότι το τελικό ποσό του επιβληθέντος στην HME προστίμου απορρέει από τη σιωπηρή εφαρμογή του ορίου του 10 % που προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

175 Πρώτον, λαμβανομένης υπόψη της εξηγήσεως την οποία παρέσχε η Επιτροπή και της μη αμφισβητήσεώς της από την προσφεύγουσα, η αιτίαση που αφορά τη διαφορά μεταξύ του τελικού ποσού του επιβληθέντος στην HME προστίμου και του καθορισθέντος για την προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί.

176 Δεύτερον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα μπορεί να αντλήσει επιχείρημα από το ότι το ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε μπορεί να αποδυναμώσει την ανταγωνιστικότητά της, προκειμένου να αποδείξει τον δυσανάλογο χαρακτήρα του προστίμου αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν υπέβαλε συγκεκριμένα στοιχεία συναφώς.

177 Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου σκοπούν εμμέσως στην αμφισβήτηση του συστήματος υπολογισμού των προστίμων που έχει θεσπισθεί με τις κατευθυντήριες γραμμές.

178 Συγκεκριμένα, διαιρώντας τα τελικά ποσά των προστίμων δια τον αριθμό των μηνών συμμετοχής στη σύμπραξη ή δια τον αριθμό των συσκέψεων στις οποίες μετέσχαν οι παραβάτες, η προσφεύγουσα επιχειρεί στην πραγματικότητα να αμφισβητήσει, εκ νέου, τον καθορισμό του ποσού του προστίμου με γνώμονα τη διάρκεια της παραβάσεως.

179 Στο πλαίσιο αυτό, διαπιστώνεται ότι από την οικονομία των κατευθυντηρίων γραμμών συνάγεται ότι στις επιχειρήσεις που μετέχουν επί μακρότερο διάστημα σε μια σύμπραξη επιβάλλονται τα χαμηλότερα πρόστιμα, αν τα ποσά διαιρεθούν διά τον αριθμό μηνών συμμετοχής στη σύμπραξη, δεδομένου ότι η Επιτροπή περιορίστηκε, στις κατευθυντήριες γραμμές, να προβλέψει ότι το αρχικό ποσό των προστίμων προσαυξάνεται κατά 10 % το πολύ ανά έτος παραβάσεως. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί αυτόν τον αυτοπεριορισμό προκειμένου να επιτύχει τη μείωση του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε.

180 Η συλλογιστική της σκέψεως 179 ανωτέρω ισχύει και για το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αφορά τη σχέση μεταξύ του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε και του αριθμού συσκέψεων στις οποίες μετέσχε, δεδομένου ότι ο αριθμός συσκέψεων στις οποίες μετέσχε συνδέεται προς τη διάρκεια της συμμετοχής της στη σύμπραξη.

181 Κατόπιν των ανωτέρω, και ο τελευταίος αυτός λόγος πρέπει να απορριφθεί.

7. *Επί του καθορισμού του τελικού ποσού του προστίμου*

182 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 90 έως 113 ανωτέρω, πρέπει να τροποποιηθεί η προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον η Επιτροπή, κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, δεν έλαβε υπόψη της το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μετέσχε στις συμφωνίες SANCO.

183 Κατά τα λοιπά, οι σκέψεις της Επιτροπής που εκτίθενται στην προσβαλλομένη απόφαση καθώς και η εφαρμοσθείσα εν προκειμένω μέθοδος υπολογισμού των προστίμων παραμένουν αμετάβλητες. Συνεπώς, το τελικό ποσό του προστίμου υπολογίζεται ως εξής.

184 Το αρχικό ποσό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου μειώνεται κατά 10 %, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η μικρότερη σοβαρότητα της συμμετοχής της στη σύμπραξη σε σχέση με τη συμμετοχή των «παραγωγών SANCO». Συνεπώς, το νέο αρχικό ποσό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου καθορίζεται σε 8,82 εκατομμύρια ευρώ.

185 Κατόπιν της εφαρμογής της προσαυξήσεως του 10 % λόγω της διαρκείας της παραβάσεως, προκύπτει βασικό ποσό 9,702 εκατομμυρίων ευρώ. Λαμβανομένης υπόψη της μειώσεως κατά 15 % την οποία χορήγησε στην προσφεύγουσα η Επιτροπή δυνάμει του σημείου Δ της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας, το τελικό ποσό του επιβαλλόμενου στην προσφεύγουσα προστίμου ανέρχεται σε 8,2467 εκατομμύρια ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

186 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

187 Λαμβανομένου υπόψη του ότι έκαστος διάδικος ηττήθηκε εν μέρει, κρίνεται ότι έκαστος διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στη Χαλκόρ ΑΕ Επεξεργασίας Μετάλλων με το άρθρο 2, στοιχείο δ΄, της αποφάσεως Ε(2004) 2826 της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/38.069 — Χαλκοσωλήνες υδραυλικών εγκαταστάσεων), καθορίζεται σε 8,2467 εκατομμύρια ευρώ.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Χαλκόρ ΑΕ Επεξεργασίας Μετάλλων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της.

Martins Ribeiro Παπασάββας Wahl

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Μαΐου 2010.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 1901

1. Η διοικητική διαδικασία ..... II - 1902

2. Η προσβαλλομένη απόφαση ..... II - 1904

Επίμαχα προϊόντα και αγορές ..... II - 1910

Τα συστατικά στοιχεία της επίμαχης παραβάσεως ..... II - 1912

Συμφωνίες μεταξύ των «παραγωγών SANCO» ..... II - 1912

Συμφωνίες μεταξύ των «παραγωγών WICU και Cuprotherm» ..... II - 1913

Ευρύτερες ευρωπαϊκές συμφωνίες ..... II - 1914

Διάρκεια και συνεχής χαρακτήρας της επίμαχης παραβάσεως ..... II - 1915

Καθορισμός του ποσού των προστίμων ..... II - 1916

Αρχικό ποσό των προστίμων ..... II - 1917

— Σοβαρότητα της παραβάσεως ..... II - 1917

— Διαφοροποιημένη μεταχείριση ..... II - 1919

Βασικό ποσό των προστίμων ..... II - 1920

Επιβαρυντικές και ελαφρυντικές περιστάσεις ..... II - 1923

Εφαρμογή της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας ..... II - 1924

Τελικό ποσό των προστίμων ..... II - 1925

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 1926

Σκεπτικό ..... II - 1927

1. Επί του λόγου που αφορά τη μη συνεκτίμηση του καταναγκαστικού χαρακτήρα της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη ..... II - 1929

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1929

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1931

2. Επί του λόγου που αφορά τον εσφαλμένο καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου ..... II - 1932

Επί της περιορισμένης συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη ..... II - 1932

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1932

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1936

Επί της εκτάσεως της γεωγραφικής αγοράς εντός της οποίας η προσφεύγουσα μετέσχε στη σύμπραξη ..... II - 1942

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1942

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1943

3. Επί του λόγου που αφορά την εσφαλμένη προσαύξηση του αρχικού ποσού του προστίμου λόγω της διαρκείας της συμπράξεως ..... II - 1944

Επί της διαρκείας της συμμετοχής στη σύμπραξη ..... II - 1944

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1944

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1945

Επί του συντελεστή προσαυξήσεως ..... II - 1948

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1948

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1949

4. Επί του λόγου που αφορά εσφαλμένη παράλειψη συνεκτιμήσεως της οικειοθελούς παύσεως της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη ..... II - 1951

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1951

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1952

5. Επί του λόγου που αφορά ανεπαρκή μείωση του ποσού του προστίμου, λαμβανομένης υπόψη της συνεργασίας της προσφεύγουσας δυνάμει της ανακοινώσεως του 1996 περί συνεργασίας ..... II - 1952

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1952

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1954

6. Επί του λόγου που αφορά τον καθορισμό δυσανάλογου προστίμου ..... II - 1956

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1956

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1957

7. Επί του καθορισμού του τελικού ποσού του προστίμου ..... II - 1959

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 1960